

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

18. marts 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 103/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

Domstolen

2019/C 103/02	Domstolens afgørelse af 12. februar 2019 vedrørende lovbestemte fri- og helligdage og retsferier . .	2
---------------	--	---

2019/C 103/03	Vicepræsidentens tilknytning til en afdeling med fem dommere	4
---------------	--	---

2019/C 103/04	Vicepræsidentens og formændene for afdelinger med fem dommers tilknytning til afdelinger med tre dommere	4
---------------	--	---

Retten

2019/C 103/05	Rettens afgørelse af 27. februar 2019 vedrørende retsferierne	5
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 103/06	Sag C-221/18 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 13. december 2018 — Électricité de France (EDF) mod Europa-Kommissionen og Den Franske Republik (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — statsstøtte — Europa-Kommissionens første afgørelse — statsstøtteforanstaltning, som er uforenelig med det indre marked — Den Europæiske Unions Rets annullation — Den Europæiske Unions Domstol stadfæstelse — Kommissionens anden afgørelse — statsstøtteforanstaltning, som er uforenelig med det indre marked — frifindelse i annullationssøgsmålet — artikel 266 TEUF — tilsidesættelse af den materielle retskraft, der er knyttet til Rettens første dom — urigtig gengivelse af beviser — Rettens manglende hensyntagen til Kommissionens forpligtelse til at foretage en omhyggelig og upartisk undersøgelse — manglende begrundelse — kvalificering af foranstaltningen — ny eller eksisterende støtte)	6
2019/C 103/07	Sag C-561/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 4. september 2018 — Solvay Chemicals GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland	6
2019/C 103/08	Sag C-674/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 30. oktober 2018 — EM mod TMD Friction GmbH	7
2019/C 103/09	Sag C-675/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 30. oktober 2018 — FL mod TMD Friction EsCo GmbH	9
2019/C 103/10	Sag C-719/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 15. november 2018 — Vivendi SA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	11
2019/C 103/11	Sag C-760/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Monomeles Protodikeio Lasithiou (Grækenland) den 4. december 2018 — M.V. m.fl. mod Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) »Dimos Agiou Nikolaou«	12
2019/C 103/12	Sag C-827/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Kamenz (Tyskland) den 24. december 2018 — MC mod ND	13
2019/C 103/13	Sag C-17/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 10. januar 2019 — Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest og Welbond armatures	14
2019/C 103/14	Sag C-19/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 11. januar 2019 — État belge mod Pantochim SA, under likvidation	15
2019/C 103/15	Sag C-29/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundessozialgericht (Tyskland) den 16. januar 2019 — ZP mod Bundesagentur für Arbeit	15
2019/C 103/16	Sag C-30/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 10. januar 2019 — Diskrimineringsombudsmannen mod Braathens Regional Aviation AB	16
2019/C 103/17	Sag C-35/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 21. januar 2019 — BU mod État belge	17
2019/C 103/18	Sag C-46/19 P: Appel iværksat den 25. januar 2019 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 15. november 2018 i sag T-316/14, Kurdistan Workers' Party (PKK) mod Rådet	17
2019/C 103/19	Sag C-69/19 P: Appel iværksat den 29. januar 2019 af Credito Fondiario SpA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 19. november 2018 i sag T-661/16, Credito Fondiario mod SRB	18

2019/C 103/20	Sag C-157/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. december 2018 — X mod Staatssecretaris van Financiën, procesdeltagere: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs og Loyens Loeff NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) . .	20
2019/C 103/21	Forenede sager C-76/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. december 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig, støttet af: Den Franske Republik	20
2019/C 103/22	Sag C-77/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. december 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig, støttet af Den Franske Republik	20
2019/C 103/23	Sag C-79/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. december 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig støttet af Den Franske Republik	21
2019/C 103/24	Sag C-206/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. december 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen, støttet af Kongeriget Belgien og Den Franske Republik . . .	21
2019/C 103/25	Sag C-487/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. december 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig	21
2019/C 103/26	Sag C-685/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. december 2018 — Minister for Justice and Equality mod ND (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irland) — Irland)	21
Retten		
2019/C 103/27	Sag T-177/16: Rettens dom af 5. februar 2019 — Mema mod OCVV (Braeburn 78 (11078)) (Plantesorter — ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for plantesorten Braeburn 78 (11078) — udpegning af en anden prøvningsmyndighed — omfanget af den undersøgelse, som appelkammeret skal foretage — begrundelsespligt)	22
2019/C 103/28	Sag T-487/16: Rettens dom af 7. februar 2019 — Arango Jaramillo m.fl. mod EIB (Personalesag — ansatte i EIB — pensioner — ændring i 2008 — forhøjelse af bidrag — efterfølgende lønsedler — ingen bebyrdende akt — afvisning)	22
2019/C 103/29	Sag T-11/17: Rettens dom af 7. februar 2019 — RK mod Rådet (Personalesag — tjenestemænd — vedtægtens artikel 42c — sendt på orlov i tjenestens interesse — ligebehandling — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — åbenbart urigtigt skøn — ret til kontradiktion — omsorgspligt — ansvar)	23
2019/C 103/30	Sag T-117/17: Rettens dom af 17. januar 2019 — Proximus mod Rådet (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — procedure med forhandling — økonomisk mest fordelagtige bud — afvisning af en tilbudsgivers tilbud — den ordregivende myndigheds skønsmålbeføjelse — lovligheden af en bedømmelsesmetode — princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning)	24
2019/C 103/31	Sag T-166/17: Rettens dom af 22. januar 2019 — EKETA mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — Sensation-kontrakt indgået i forbindelse med sjette rammeprogram — støtteberettigede omkostninger — debetnote udstedt af Kommissionen med henblik på tilbagesøgning af udbetalte beløb — pålidelighed af timesedler — interessekonflikt)	24
2019/C 103/32	Sag T-198/17: Rettens dom af 22. januar 2019 — EKETA mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — Actibio-kontrakt indgået i forbindelse med det syvende rammeprogram — støtteberettigede omkostninger — debetnota udstedt af sagsøgte til tilbagesøgning af de udbetalte beløb — pålidelighed af timesedler — interessekonflikt)	25
2019/C 103/33	Sag T-215/17: Rettens dom af 31. januar 2019 — Pear Technologies mod EUIPO — Apple (PEAR) (EU-varemærker — indsigelsessag — EU-figurmærket PEAR — ældre EU-figurmærke der gengiver et æble — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))	26

2019/C 103/34	Sag T-287/17: Rettens dom af 7. februar 2019 — Swemac Innovation mod EUIPO — SWEMAC Medical Appliances (SWEMAC) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket SWEMAC — det ældre nationale selskabsnavn eller firmanavn SWEMAC Medical Appliances AB — relativ registreringshindring — rettighedsfortabelse på grund af passivitet — artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — risiko for forveksling — artikel 54, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 61, stk. 2, i forordning 2017/1001) — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001) — beviser fremlagt for første gang for Retten]	27
2019/C 103/35	Sag T-290/17: Rettens dom af 30. januar 2019 — Stavvyskyi mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — begrundelsespligt — ulovlighedsindsigelse — proportionalitetsprincippet — retsgrundlag — åbenbart urigtigt skøn — princippet ne bis in idem)	27
2019/C 103/36	Sag T-336/17: Rettens dom af 29. januar 2019 — The GB Foods mod EUIPO — Yatecomeré (YATEKOMO) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket YATEKOMO — det nationale figurmærke yatecomeré — formaliteten vedrørende nye beviser, der tilsigter at underbygge nøjagtigheden af en velkendt kendsgerning — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001]]	28
2019/C 103/37	Sag T-461/17: Rettens dom af 6. februar 2019 — TN mod ENISA (Personalesag — midlertidigt ansatte — ansættelse — meddelelse om ledig stilling — stilling som kontorchef — opførelse på reservelisten — accept af tilbud om ansættelse — tilbagetrækning af tilbud om ansættelse — ansættelsesvilkår — vandelskrav — artikel 12 i ansættelsesvilkårene — åbenbart urigtigt skøn — behandling af personoplysninger — ret til kontradiktion — ansvar)	29
2019/C 103/38	Sag T-549/17: Rettens dom af 7. februar 2019 — Duym mod Rådet (Personalesag — tjenestemænd — udnævnelsesprocedure til en stilling som kontorchef — meddelelse om ledig stilling — afslag på en ansøgning — udnævnelse af en anden ansøger — begrundelsespligt — princippet om god forvaltningsskik — tjenestens interesse — åbenbart urigtigt skøn — princippet om forbud mod forskelsbehandling)	30
2019/C 103/39	Sag T-559/17: Rettens dom af 31. januar 2019 — Abdulkarim mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — urigtigt skøn — tidsmæssig tilpasning af virkningerne af en annullation)	30
2019/C 103/40	Sag T-580/17: Rettens dom af 6. februar 2019 — Karp mod Parlamentet (Personalesag — kontraktansatte — indplacering — vedtægtens artikel 90, stk. 2 — for tidlig indgivelse af klage — den administrative procedure ulovlig — afvisning — retsmidlernes selvstændighed — ikke-forlængelse af en kontrakt som kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner i forbindelse med en barselsorlov — begrundelsespligt — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter — misbrug af rettighed — ret til kontradiktion — ansvar)	31
2019/C 103/41	Sag T-604/17: Rettens dom af 31. januar 2019 — Thun mod EUIPO (Poisson) (EF-design — registreret EF-design — mangel på ansøgning om fornyelse — slettelse af designet ved udløbet af registreringen — begæring om restitutio in integrum — kumulative betingelser — pligt til at udvise omhu — delegationen af beføjelser — fortabelse af en ret)	32
2019/C 103/42	Sag T-656/17: Rettens dom af 7. februar 2019 — Sumol + Compal Marcas mod EUIPO — Jacob (Dr. Jacob's essentials) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Dr. Jacob's essentials — det ældre internationale ordmærke COMPAL ESSENCIAL — de ældre nationale og internationale figurmærker FRUTA esencial og Compal FRUTA esencial — relativ registreringshindreng — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]	33
2019/C 103/43	Sag T-667/17: Rettens dom af 31. januar 2019 — Alkarim for Trade and Industry mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — urigtigt skøn — tidsmæssig tilpasning af virkningerne af en annullation)	33

2019/C 103/44	Sag T-766/17: Rettens dom af 7. februar 2019 — Eglo Leuchten mod EUIPO — Di-Ka (Lampe) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en belysningsanordning — ugyldighedsgrund — tidligere design — individuel karakter — informeret bruger — designerens grad af frihed — artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 6/2002)	34
2019/C 103/45	Sag T-767/17: Rettens dom af 7. februar 2019 — Eglo Leuchten mod EUIPO — Briloner Leuchten (Lampe) (EU-varemærker — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en belysningsanordning — ugyldighedsgrund — tidligere design — individuel karakter — informeret bruger — designerens grad af frihed — artikel 6 i forordning (EF) nr. 6/2002)	35
2019/C 103/46	Sag T-785/17: Rettens dom af 24. januar 2019 — İlhan mod EUIPO — Time Gate (BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY) [EU-varemærker — ugyldighedssag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY — det ældre ordmærke SAM — relativ registreringshindring — rettighedsfortabelse på grund af passivitet — beviser fremlagt for første gang for Retten — artikel 54, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 61, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001) — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]	36
2019/C 103/47	Sag T-789/17: Rettens dom af 7. februar 2019 — TecAlliance mod EUIPO — Siemens (TecDocPower) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket TecDocPower — de ældre EU-ord- og figurmærker TECDOC og TecDoc — relativ registreringshindring — varer og tjenesteydelser af lignende art — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — reel brug af de ældre varemærker — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001)]	36
2019/C 103/48	Sag T-800/17: Rettens dom af 24. januar 2019 — Brown Street Holdings mod EUIPO — Enesan (FIGHT LIFE) [EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket FIGHT LIFE — det ældre EU-ordmærke FIGHT FOR LIFE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001)]	37
2019/C 103/49	Sag T-79/18: Rettens dom af 30. januar 2019 — Bekat mod EUIPO — Borbet (ARBET) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket ARBET — det ældre national ordmærke BORBET — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]	38
2019/C 103/50	Sag T-88/18: Rettens dom af 5. februar 2019 — Gruppo Armonie mod EUIPO (ARMONIE) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket ARMONIE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	38
2019/C 103/51	Sag T-97/18: Rettens dom af 31. januar 2019 — DeepMind Technologies mod EUIPO (STREAMS) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket STREAMS — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), og stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001 — EUIPO's tidligere praksis]	39
2019/C 103/52	Sag T-181/18: Rettens dom af 24. januar 2019 — Multifit mod EUIPO (TAKE CARE) [EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket TAKE CARE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	39
2019/C 103/53	Sag T-256/18: Rettens dom af 30. januar 2019 — Arezzo Indústria e Comércio mod EUIPO (SCHUTZ) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket SCHUTZ — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]]	40

2019/C 103/54	Sag T-332/18: Rettens dom af 6. februar 2019 — Marry Me Group mod EUIPO (MARRY ME) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket MARRY ME — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]	40
2019/C 103/55	Sag T-333/18: Rettens dom af 6. februar 2019 — Marry Me Group mod EUIPO (marry me) [EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket marry me — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]	41
2019/C 103/56	Sag T-427/18: Rettens dom af 31. januar 2019 — Geske mod EUIPO (SATISFYERMEN) [EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket SATISFYERMEN — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001 — begrundelsespligt — artikel 94, første punktum, i forordning 2017/1001]	42
2019/C 103/57	Sag T-149/16: Rettens kendelse af 30. januar 2019 — Spliethoff's Bevrachtungskantoor mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — finansiel bistand i forbindelse med Connecting Europe-faciliteten — transportsektoren for 2014-2020 — litispændens — afvisning)	42
2019/C 103/58	Sag T-624/16: Rettens kendelse af 29. januar 2019 — L'Huillier mod Gollnisch og Parlamentet (Tredjemandsindsigelse — afslag på en tredjemands anmodning om intervention — afvisning)	43
2019/C 103/59	Sag T-687/18: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. januar 2019 — Pilatus Bank mod ECB (Foreløbige forholdsregler — økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — anmodning om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)	43
2019/C 103/60	Sag T-735/18: Sag anlagt den 14. december 2018 — Aquind mod ACER	44
2019/C 103/61	Sag T-741/18: Sag anlagt den 18. december 2018 — ZZ mod ECB	46
2019/C 103/62	Sag T-763/18: Sag anlagt den 30. december 2018 — Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi mod Europa-Kommissionen	47
2019/C 103/63	Sag T-13/19: Sag anlagt den 8. januar 2019 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen	48
2019/C 103/64	Sag T-25/19: Sag anlagt den 11. januar 2019 — AD mod ECHA	49
2019/C 103/65	Sag T-31/19: Sag anlagt den 15. januar 2019 — AF mod FRA	50
2019/C 103/66	Sag T-32/19: Sag anlagt den 17. januar 2019 — Harrington Padrón mod Rådet	50
2019/C 103/67	Sag T-38/19: Sag anlagt den 21. januar 2019 — Portugal mod Kommissionen	51
2019/C 103/68	Sag T-43/19: Sag anlagt den 24. januar 2019 — WV mod EEAS	52
2019/C 103/69	Sag T-47/19: Sag anlagt den 23. januar 2019 — Dansk Erhverv mod Kommissionen	53
2019/C 103/70	Sag T-48/19: Sag anlagt den 28. januar 2019 — smart things solutions mod EUIPO — Samsung Electronics (smart:)things)	54
2019/C 103/71	Sag T-49/19: Sag anlagt den 28. januar 2019 — View mod EUIPO (CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS)	55
2019/C 103/72	Sag T-50/19: Sag anlagt den 28. januar 2019 — Casual Dreams mod EUIPO — López Fernández (Dayaday)	55
2019/C 103/73	Sag T-51/19: Sag anlagt den 29. januar 2019 — Laboratorios Ern mod EUIPO — SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret (apiheal)	57

2019/C 103/74	Sag T-53/19: Sag anlagt den 31. januar 2019 — SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret mod EUIPO — Laboratorios Ern (apiheal)	58
2019/C 103/75	Sag T-56/17: Rettens kendelse af 31. januar 2019 — PO m.fl. mod SEAE	59
2019/C 103/76	Sag T-479/17: Rettens kendelse af 31. januar 2019 — PO mod EEAS	59
2019/C 103/77	Sag T-727/17: Rettens kendelse af 31. januar 2019 — PP m.fl. mod SEAE	59
2019/C 103/78	Sag T-180/18: Rettens kendelse af 31. januar 2019 — VJ mod EEAS	60
2019/C 103/79	Sag T-494/18: Rettens kendelse af 31. januar 2019 — PO mod SEAE	60

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2019/C 103/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 93 af 11.3.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 82 af 4.3.2019

EUT C 72 af 25.2.2019

EUT C 65 af 18.2.2019

EUT C 54 af 11.2.2019

EUT C 44 af 4.2.2019

EUT C 35 af 28.1.2019

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS AFGØRELSE

af 12. februar 2019

vedrørende lovbestemte fri- og helligdage og retsferier

(2019/C 103/02)

DOMSTOLEN HAR —

under henvisning til procesreglementets artikel 24, stk. 2, 4 og 6,

og ud fra følgende betragtning:

det er nødvendigt at udfærdige listen over lovbestemte fri- og helligdage og fastsætte datoerne for retsferierne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den i procesreglementets artikel 24, stk. 4 og 6, omhandlede liste over lovbestemte fri- og helligdage fastsættes som følger:

- nytårsdag
- anden påskedag
- den 1. maj
- Kristi Himmelfartsdag
- anden pinsedag
- den 23. juni
- den 15. august
- den 1. november
- den 25. december
- den 26. december.

Artikel 2

For perioden fra den 1. november 2019 til den 31. oktober 2020 fastsættes de i procesreglementets artikel 24, stk. 2 og 6, omhandlede datoer for retsferierne som følger:

- julen 2019: fra mandag den 23. december 2019 til og med søndag den 12. januar 2020
- påsken 2020: fra mandag den 6. april 2020 til og med søndag den 19. april 2020

— sommeren 2020: fra torsdag den 16. juli 2020 til og med mandag den 31. august 2020.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. februar 2019.

A. CALOT ESCOBAR

Justitssekretær

K. LENAERTS

Præsident

Vicepræsidentens tilknytning til en afdeling med fem dommere

(2019/C 103/03)

På et plenarmøde den 10. oktober 2018 har Domstolen besluttet at knytte vicepræsidenten til en afdeling med fem dommere i alle sager, hvor denne er refererende dommer, og hvor Domstolen henviser sagerne til en sådan afdeling.

I medfør af procesreglementets artikel 11, stk. 1, har Domstolen besluttet at knytte Rosario Silva de Lapuerta til Første Afdeling for perioden fra den 10. oktober 2018 til den 6. oktober 2021.

Vicepræsidentens og formændene for afdelinger med fem dommers tilknytning til afdelinger med tre dommere

(2019/C 103/04)

På sit plenarmøde den 26. februar 2019 har Domstolen bl.a. besluttet at tilknytte vicepræsidenten og formændene for afdelinger med fem dommere til afdelinger med tre dommere i alle sager, hvor de er refererende dommer, og hvor Domstolen henviser sagerne til en sådan afdeling.

I medfør af procesreglementets artikel 11, stk. 1, har derfor Domstolen besluttet at knytte Rosario Silva de Lapuerta og Jean-Claude Bonichot til Sjette Afdeling, Alexander Arabadjiev til Syvende Afdeling, Alexandra Prechal til Ottende Afdeling, Michail Vilaras til Niende Afdeling og Eugene Regan til Tiende Afdeling, for perioden fra den 26. februar 2019 til den 6. oktober 2021.

RET TEN

RETTENS AFGØRELSE

af 27. februar 2019

vedrørende retsferierne

(2019/C 103/05)

RET TEN HAR

under henvisning til procesreglementets artikel 41, stk. 2,

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

For det retsår, der begynder den 1. september 2019, er datoerne for retsferierne som omhandlet i procesreglementets artikel 41, stk. 2 og 6, fastsat således:

- jul 2019: fra mandag den 23. december 2019 til og med søndag den 12. januar 2020
- påske 2020: fra mandag den 6. april 2020 til og med søndag den 19. april 2020
- sommer 2020: fra torsdag den 16. juli 2020 til og med mandag den 31. august 2020.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. februar 2019.

E. COULON

Justitssekretær

M. JAEGER

Præsident

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 13. december 2018 — Électricité de France (EDF) mod Europa-Kommissionen og Den Franske Republik

(Sag C-221/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — statsstøtte — Europa-Kommissionens første afgørelse — statsstøtteforanstaltning, som er uforenelig med det indre marked — Den Europæiske Unions Rets annullation — Den Europæiske Unions Domstol stadfæstelse — Kommissionens anden afgørelse — statsstøtteforanstaltning, som er uforenelig med det indre marked — frifindelse i annulationssøgsmålet — artikel 266 TEUF — tilsidesættelse af den materielle retskraft, der er knyttet til Rettens første dom — urigtig gengivelse af beviser — Rettens manglende hensyntagen til Kommissionens forpligtelse til at foretage en omhyggelig og upartisk undersøgelse — manglende begrundelse — kvalificering af foranstaltningen — ny eller eksisterende støtte)

(2019/C 103/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Électricité de France (EDF) (ved avocat M. Debroux)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, B. Stromsky og D. Recchia, som befuldmægtigede) og Den Franske Republik

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Électricité de France (EDF) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 28.5.2018.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 4. september 2018 — Solvay Chemicals GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-561/18)

(2019/C 103/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Solvay Chemicals GmbH

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Domstolen (Første Afdeling) har ved kendelse af 6. februar 2019 kendt for ret:

Artikel 49, stk. 1, andet afsnit, og bilag IV, afsnit 20, underafsnit B, i Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾ er ugyldig, for så vidt som det systematisk medregner den kuldioxid (CO₂), der med henblik på fremstilling af udfældet kalciumkarbonat overføres til et andet anlæg, i de emissioner, der er udledt af et anlæg til fremstilling af soda, uanset om denne kuldioxid (CO₂) udledes i atmosfæren eller ej.

⁽¹⁾ EUT 2012, L 181, s. 30.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 30. oktober 2018 — EM mod TMD Friction GmbH

(Sag C-674/18)

(2019/C 103/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EM

Sagsøgt: TMD Friction GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Tillader artikel 3, stk. 4, i Rådets direktiv 2001/23/EF ⁽¹⁾ af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetage af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter i tilfælde af overførsel af en virksomhed efter indledningen af en insolvensbehandling af virksomhedsoverdragerens formue i national ret, som principielt bestemmer, at artikel 3, stk. 1 og 3, i direktiv 2001/23/EF også finder anvendelse på arbejdstageres ret til ydelser i forbindelse med alderdom og invaliditet eller ydelser til efterladte i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger i forbindelse med overførsel af en virksomhed, en begrænsning, således at erhververen ikke hæfter for rettigheder, som er baseret på beskæftigelsesperioder før indledningen af insolvensbehandlingen?

2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Følger de foranstaltninger, som i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2001/23/EF er nødvendige for at beskytte arbejdstagernes interesser for så vidt angår helt eller delvis erhvervet ret til ydelser i forbindelse med alderdom, i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger, i tilfælde af overførsel af en virksomhed efter indledning af en insolvensbehandling af virksomhedsoverdragerens formue af det beskyttelsesniveau, som kræves i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF ⁽²⁾ af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens?

3) Såfremt det andet præjudicielle spørgsmål bevares benægtende:

Skal artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2001/23/EF fortolkes således, at de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagernes interesser for så vidt angår helt eller delvis erhvervet ret til ydelser i forbindelse med alderdom i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger er truffet, når national ret bestemmer, at

- forpligtelsen til i fremtiden at udbetale en ydelse i forbindelse med alderdom i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger til en arbejdstager, som er omfattet af overførslen af en virksomhed under insolvensbehandling, principielt overgår til virksomhedserhververen,
 - virksomhedserhververen hæfter for fremtidige pensionskrav i det omfang, hvori disse er baseret på beskæftigelsesperioder i virksomheden efter indledningen af insolvensbehandlingen,
 - den instans, som i henhold til national ret sikrer pensioner i tilfælde af insolvens, i dette tilfælde ikke skal dække den del af de fremtidige pensionskrav, som er erhvervet før indledningen af insolvensbehandlingen, og
 - arbejdstageren kan påberåbe sig retten til værdien af den del af sit fremtidige pensionskrav, som er erhvervet før indledningen af insolvensbehandlingen, i forbindelse med overdragerens insolvensbehandling?
- 4) Når national ret bestemmer, at artikel 3 og 4 i direktiv 2001/23/EF i tilfælde af overførsel af en virksomhed også skal anvendes under en insolvensbehandling, finder artikel 5, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/23/EF da anvendelse på arbejdstagernes pensionsrettigheder i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger, der allerede er opstået før indledningen af insolvensbehandlingen, men først medfører en ret til ydelser for arbejdstagerne, når den begivenhed indtræder, der udløser retten til pension, og dermed først på et senere tidspunkt?

- 5) Såfremt det andet eller det fjerde præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Omfatter det minimumsbeskyttelsesniveau, som medlemsstaterne skal sikre i henhold til artikel 8 i direktiv 2008/94, også en forpligtelse til at sikre pensionsrettigheder, som i henhold til national ret endnu ikke var juridisk erhvervet ved indledningen af insolvensbehandlingen, og som i det hele taget kun erhverves juridisk i kraft af, at arbejdsforholdet ikke afsluttes i forbindelse med insolvensen?

- 6) Såfremt det femte præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Under hvilke omstændigheder kan de tab, som den tidligere arbejdstager har lidt på grund af arbejdsgiverens insolvens for så vidt angår ydelserne fra den erhvervstilknyttede pension, anses som åbenbart uforholdsmæssige og dermed forpligte medlemsstaterne til at sikre en minimumsbeskyttelse imod dem i henhold til artikel 8 i direktiv 2008/94, selv om arbejdstageren modtager mindst halvdelen af de ydelser, der følger af vedkommendes akkumulerede pensionsrettigheder?

- 7) Såfremt det femte præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Sikres en beskyttelse af arbejdstagernes pensionsrettigheder, som er nødvendig i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2001/23 eller artikel 5, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/23, og som er sidestillet med artikel 8 i direktiv [2008/94], også, når denne beskyttelse ikke følger af national ret, men kun af en direkte anvendelse af artikel 8 i direktiv 2008/94?

- 8) Såfremt det syvende præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Har artikel 8 i direktiv 2008/94 også direkte virkning, således at den kan påberåbes af en individuel arbejdstager ved den nationale ret, når vedkommende ganske vist modtager mindst halvdelen af de ydelser, der følger af vedkommendes akkumulerede pensionsrettigheder, men de tab, som vedkommende lider på grund af arbejdsgiverens insolvens, alligevel skal anses som uforholdsmæssige?

- 9) Såfremt det ottende præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Skal en privatretligt organiseret institution anses som et offentligt organ i en medlemsstat, når medlemsstaten — på bindende vis for arbejdsgiveren — har udpeget den pågældende institution som den instans, der sikrer arbejdsmarkedspensioner i tilfælde af insolvens, og institutionen er underlagt det statslige finanstilsyn og opkræver de nødvendige insolvenssikringsbeløb fra arbejdsgiverne i henhold til offentlig ret, og på samme måde som en myndighed kan tilvejebringe betingelserne for iværksættelse af tvangsfuldbyrdelse gennem en forvaltningsakt?

⁽¹⁾ EFT 2001, L 82, s. 16.

⁽²⁾ EUT 2008, L 283, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 30. oktober 2018 — FL mod TMD Friction EsCo GmbH

(Sag C-675/18)

(2019/C 103/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FL

Sagsøgt: TMD Friction EsCo GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Tillader artikel 3, stk. 4, i Rådets direktiv 2001/23/EF⁽¹⁾ af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter i tilfælde af overførsel af en virksomhed efter indledningen af en insolvensbehandling af virksomhedsoverdragerens formue i national ret, som principielt bestemmer, at artikel 3, stk. 1 og 3, i direktiv 2001/23/EF også finder anvendelse på arbejdstageres ret til ydelser i forbindelse med alderdom og invaliditet eller ydelser til efterladte i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger i forbindelse med overførsel af en virksomhed, en begrænsning, således at erhververen ikke hæfter for rettigheder, som er baseret på beskæftigelsesperioder før indledningen af insolvensbehandlingen?

2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Følger de foranstaltninger, som i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2001/23/EF er nødvendige for at beskytte arbejdstagernes interesser for så vidt angår helt eller delvis erhvervet ret til ydelser i forbindelse med alderdom, i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger, i tilfælde af overførsel af en virksomhed efter indledning af en insolvensbehandling af virksomhedsoverdragerens formue af det beskyttelsesniveau, som kræves i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF⁽²⁾ af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens?

3) Såfremt det andet præjudicielle spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2001/23/EF fortolkes således, at de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagernes interesser for så vidt angår helt eller delvis erhvervet ret til ydelser i forbindelse med alderdom i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger er truffet, når national ret bestemmer, at

- forpligtelsen til i fremtiden at udbetale en ydelse i forbindelse med alderdom i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger til en arbejdstager, som er omfattet af overførslen af en virksomhed under insolvensbehandling, principielt overgår til virksomhedserhververen,
- virksomhedserhververen hæfter for pensionsrettigheder, hvis værdi bl.a. afhænger af varigheden af beskæftigelsen i virksomheden og lønnen, når den situation, der udløser retten til pension, indtræder, i det omfang disse rettigheder er baseret på beskæftigelsesperioder efter indledningen af insolvensbehandlingen,
- den instans, som i henhold til national ret sikrer pensioner i tilfælde af insolvens, i dette tilfælde skal dække den del af pensionsrettighederne, der er erhvervet før indledningen af insolvensbehandlingen, for så vidt som denne dels værdi beregnes ud fra arbejdstagerens løn på tidspunktet for indledningen af insolvensbehandlingen, og

- hverken erhververen eller den instans, som sikrer pensioner i tilfælde af insolvens, hæfter for de forøgelser af pensionsrettighederne, der skyldes lønforhøjelser efter indledningen af insolvensbehandlingen, men for beskæftigelsesperioder før dette tidspunkt,
- men arbejdstageren dog kan påberåbe sig denne forskel i værdien af sine pensionsrettigheder i forbindelse med overdragerens insolvensbehandling?

4) Når national ret bestemmer, at artikel 3 og 4 i direktiv 2001/23/EF i tilfælde af overførsel af en virksomhed også skal anvendes under en insolvensbehandling, finder artikel 5, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/23/EF da anvendelse på arbejdstagernes pensionsrettigheder i henhold til supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger, der allerede er opstået før indledningen af insolvensbehandlingen, men først medfører en ret til ydelser for arbejdstagerne, når den begivenhed indtræder, der udløser retten til pension, og dermed først på et senere tidspunkt?

5) Såfremt det andet eller det fjerde præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Omfatter det minimumsbeskyttelsesniveau, som medlemsstaterne skal sikre i henhold til artikel 8 i [direktiv 2008/94], også den del af de pensionsrettigheder, som er erhvervet på tidspunktet for indledningen af insolvensbehandlingen, der kun opstår i kraft af, at arbejdsforholdet ikke afsluttes i forbindelse med insolvensen?

6) Såfremt det femte præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Under hvilke omstændigheder kan de tab, som den tidligere arbejdstager har lidt på grund af arbejdsgiverens insolvens for så vidt angår ydelserne fra den erhvervstilknyttede pension, anses som åbenbart uforholdsmæssige og dermed forpligte medlemsstaterne til at sikre en minimumsbeskyttelse imod dem i henhold til artikel 8 i direktiv 2008/94, selv om den tidligere arbejdstager modtager mindst halvdelen af de ydelser, der følger af vedkommendes akkumulerede pensionsrettigheder?

7) Såfremt det femte præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Sikres en beskyttelse af arbejdstagernes pensionsrettigheder, som er nødvendig i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2001/23 eller artikel 5, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/23, og som er sidestillet med artikel 8 i direktiv 2008/94, også, når denne beskyttelse ikke følger af national ret, men kun af en direkte anvendelse af artikel 8 i direktiv 2008/94?

8) Såfremt det syvende præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Har artikel 8 i direktiv 2008/94 også direkte virkning, således at den kan påberåbes af en individuel arbejdstager ved den nationale ret, når vedkommende ganske vist modtager mindst halvdelen af de ydelser, der følger af vedkommendes akkumulerede pensionsrettigheder, men de tab, som vedkommende lider på grund af arbejdsgiverens insolvens, alligevel skal anses som uforholdsmæssige?

9) Såfremt det ottende præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

Skal en privatretligt organiseret institution anses som et offentligt organ i en medlemsstat, når medlemsstaten — på bindende vis for arbejdsgiveren — har udpeget den pågældende institution som den instans, der sikrer arbejdsmarkedspensioner i tilfælde af insolvens, og institutionen er underlagt det statslige finanstilsyn og opkræver de nødvendige insolvenssikringsbeløb fra arbejdsgiverne i henhold til offentlig ret, og på samme måde som en myndighed kan tilvejebringe betingelserne for iværksættelse af tvangsfuldbyrdelse gennem en forvaltningsakt?

⁽¹⁾ EFT 2001, L 82, s. 16.

⁽²⁾ EUT 2008, L 283, s. 36.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Italien) den 15. november 2018 — Vivendi SA mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni**

(Sag C-719/18)

(2019/C 103/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vivendi SA

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Selv om medlemsstaterne har mulighed for at undersøge, hvornår virksomheder indtager en dominerende stilling (hvilket indebærer, at disse pålægges særlige forpligtelser), er bestemmelsen i artikel 43, stk. 11, i lovdekret nr. 177 af 31. juli 2005 i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, ifølge hvilken »virksomheder, herunder også gennem selskaber, som kontrolleres af disse virksomheder, eller der er forbundet med disse virksomheder, hvis indtægter inden for den elektroniske kommunikationssektor som defineret i artikel 18 i lovdekret nr. 259 af 1. august 2003 udgør mere end 40 % af de samlede indtægter inden for denne sektor, ikke må oppebære indtægter i det integrerede kommunikationssystem på mere end 10 % af dette system — for så vidt som den pågældende sektor — ved henvisning til artikel 18 i Codice delle comunicazioni elettroniche (lov om elektronisk kommunikation) — er begrænset til markeder, som kan underlægges forhåndsregulering, på trods af, at erfaringen viser, at information (hvis pluralisme bestemmelsen har til formål at sikre) i stigende grad formidles gennem brug af internettet, personlige computere og mobiltelefoner, hvorved det vil være urimeligt fra denne sektor at udelukke navnlig detailtjenester inden for mobiltelefoni, blot fordi de opererer under frie konkurrencevilkår, i strid med EU-retten, og nærmere bestemt med princippet om de frie kapitalbevægelser som omhandlet i artikel 63 TEUF. Der skal med hensyn til det ovenstående tillige tages hensyn til den omstændighed, at tilsynsmyndigheden med henblik på anvendelsen af den nævnte artikel 43, stk. 11, i den foreliggende sag har afgrænset den elektroniske kommunikationssektor og udelukkende har taget hensyn til de markeder, for hvilke der er blevet gennemført mindst én analyse siden ikrafttrædelsen af loven om elektronisk kommunikation, dvs. fra 2003 til i dag, og indtægter fra den seneste nyttige vurdering, der blev gennemført i 2015.
- 2) Er princippet om etableringsfriheden og princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser i artikel 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), artikel 15 og 16 i direktiv 2002/21/EF ⁽¹⁾, som beskytter pluralismen og ytringsfriheden, og det EU-retlige proportionalitetsprincip til hinder for anvendelsen af en national lovgivning vedrørende audiovisuelle og radio- medietjenester, såsom den italienske, der er indeholdt i artikel 43, stk. 11 og 14, hvorefter de indtægter, der er relevante med henblik på at fastlægge den anden tærskel på 10 %, ligeledes kan anvendes på virksomheder, der hverken er kontrollerede selskaber eller selskaber, som er underlagt dominerende indflydelse, men kun »forbundne selskaber« som omhandlet i artikel 2359 i codice civile (den civile lovbog) (hvortil der henvises i artikel 43, stk. 14), selv om det ikke i forhold til disse er muligt at udøve nogen indflydelse på de informationer, der udsendes;

- 3) Er princippet om etableringsfriheden og princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser i artikel 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), artikel 15 og 16 i direktiv 2002/21/EF, principperne på området for beskyttelse af pluralisme i forbindelse med informationskilder og beskyttelse af konkurrencen inden for sektoren for radio-/tv-spredning som omhandlet i direktiv 2010/13/EU ⁽²⁾ om audiovisuelle medietjenester og i direktiv 2002/21/EF til hinder for nationale bestemmelser som lovdekret nr. 177/2005, der i artikel 43, stk. 9 og 11, opstiller meget forskellige tærskelværdier (henholdsvis 20 % og 10 %) for »selskaber, der skal være optaget i registret over udbydere af elektronisk kommunikation oprettet i henhold til artikel 1, stk. 6, litra a), nr. 5 i lov nr. 249 af 31. juli 1997« (eller virksomheder med en koncession eller tilladelse på grundlag af gældende lovgivning fra tilsynsmyndigheden eller andre relevante myndigheder og reklamevirksomheder, uanset hvordan denne reklame formidles, forlagsvirksomheder mv. som omhandlet i stk. 9), og for virksomheder inden for den elektroniske kommunikationssektor som defineret ovenfor (omfattet af stk. 11).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10.3.2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Monomeles Protodikeio Lasithiou (Grækenland) den 4. december 2018 — M.V. m.fl. mod Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) »Dimos Agiou Nikolaou«

(Sag C-760/18)

(2019/C 103/11)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Monomeles Protodikeio Lasithiou

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: M.V. m.fl.

Sagsøgt: Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) »Dimos Agiou Nikolaou«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en fortolkning af de nationale retsfor skrifter, som gennemfører rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse indgået den 18. marts 1999, der er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT [1999,] L 175, s. 43), hvorefter definitionen »flere på hinanden følgende« tidsbegrænsede ansættelseskontrakter som omhandlet i rammeaftalens § 1 og § 5, stk. 2, udelukker en automatisk forlængelse af de tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for regional renovation i medfør af en udtrykkelig retsfor skrift i national ret, såsom artikel 167 i lov nr. 4099/2012, med den begrundelse, at den ikke udgør en skriftlig aftale om ny tidsbegrænset ansættelse, men en forlængelse af en allerede eksisterende ansættelseskontrakt, i strid med formålet og den effektive virkning af rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse?

- 2) Såfremt lovgivningen og en praksis inden for ansættelse af arbejdstagere i den regionale renovation er i strid med bestemmelserne om misbrug, der fastsatte en harmonisering af national lovgivning med rammeaftalens § 5, stk. 1, som følge af anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, omfatter en national retsinstans' forpligtelse til at fortolke national ret i overensstemmelse med EU-retten da også anvendelsen af en national lovbestemmelse såsom artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920 som en allerede eksisterende og stadigt gældende tilsvarende retsregel som omhandlet i rammeaftalens § 5, stk. 1, der ville muliggøre den korrekte retlige kvalificering af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som anvendtes til dækning af regionale myndigheders faste og varige behov inden for renovation, som tidsbegrænsede ansættelseskontrakter?
- 3) Såfremt andet spørgsmål besvares bekræftende, udgør en forfatningsmæssig bestemmelse såsom artikel 103, stk. 7 og 8, i den græske forfatning, som ændret i 2001, der fuldstændig forbyder omdannelsen af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, der er indgået, mens nævnte bestemmelse var gældende, til tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sektor, da en uforholdsmæssig begrænsning forpligtelsen til at fortolke national ret i overensstemmelse med EU-retten, således at det ikke er muligt at anvende en allerede eksisterende og stadigt gældende tilsvarende retsregel som omhandlet i rammeaftalens § 5, stk. 1, såsom artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920, og der dermed ikke gives mulighed for under en retssag ved en korrekt retlig kvalificering af retsforholdet at anse flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som anvendtes til dækning af regionale myndigheders faste og varige behov inden for renovation, for tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, selv om de dækker faste og varige behov?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Kamenz (Tyskland) den 24. december 2018 — MC mod ND

(Sag C-827/18)

(2019/C 103/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Kamenz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MC

Sagsøgt: ND

Præjudicielt spørgsmål

Er der ved den omstridte hovedfordring på EUR 535,00, der kan afledes af en notarielt bekræftet købsaftale af 10. februar 2016 vedrørende køb af en i Großröhrsdorf — der hører under Amtsgericht Kamenz' stedlige kompetence — beliggende lejlighed, der i henhold til den notarielt bekræftede købsaftales § 6 konkret vedrører overgang af besiddelse og rådighed til sagsøgeren den 1. april 2016, og som består i en betaling af leje, som den 1. april 2016 stadig blev betalt til sagsøgte af dennes lejer, tale om en sag om en rettighed over fast ejendom eller om leje eller forpagtning af fast ejendom som omhandlet i Luganokonventionens ⁽¹⁾ artikel 22, eller skal en tysk domstols internationale kompetence udledes af en anden bestemmelse i Luganokonventionen, eller har den schweiziske ret, der har stedlig kompetence på grundlag af sagsøgtes bopæl (Luganokonventionens artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 5, nr. 1), international kompetence?

⁽¹⁾ Konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet i Lugano den 30.10.2007 (Lugano II-konventionen) (EUT 2009, L 147, s. 5).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 10. januar 2019 —
Bouygues travaux publics, Elco construct Bucurest og Welbond armatures**

(Sag C-17/19)

(2019/C 103/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Kassationsappellanter: Bouygues travaux publics, Elco construct Bucurest og Welbond armatures

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 ⁽²⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005 ⁽³⁾, og artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽⁴⁾ fortolkes således, at en E 101-attest udstedt af den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i en medlemsstat i henhold til artikel 14, stk. 1 og stk. 2, litra b), i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005, eller en A1-attest udstedt i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, er bindende for retterne i den medlemsstat, hvori arbejdet er udført ved fastsættelsen af den lovgivning, der finder anvendelse, ikke blot på den sociale sikringsordning, men også på arbejdsretten, når denne lovgivning fastsætter arbejdsgivernes forpligtelser og lønmodtagernes rettigheder, således at retterne, efter afslutningen af de kontradiktoriske retsforhandlinger, kun kan bortse fra de nævnte attester, hvis disse retter, på grundlag af en undersøgelse af de konkrete elementer indsamlet under den retslige efterforskning, som gjorde det muligt at konstatere, at disse attester var indhentet eller påberåbt svigagtigt og at den udstedende institution, som har fået dem forelagt, undlod at tage hensyn hertil, inden for en rimelig frist fastslår, at der foreligger svig, der objektivt udgøres af en manglende overholdelse af betingelser, der er fastsat i en af de førnævnte bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004, og subjektivt af den retsforfulgte persons intention om at omgå eller bortse fra betingelserne for udstedelse af den nævnte attest for at opnå den fordel, som er knyttet hertil?

⁽¹⁾ EFT L 74, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2.12.1996 om ændring og ajourføring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT L 28, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13.4.2005 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EUT L 117, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 284, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 11. januar 2019 —
État belge mod Pantochim SA, under likvidation**

(Sag C-19/19)

(2019/C 103/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge

Sagsøgt: Pantochim SA, under likvidation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelsen om, at en fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, »behandles [...] som en fordring fra den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, er hjemmehørende«, som fastsat i artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 2008/55/EF ⁽¹⁾ af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, som erstatter artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger ⁽²⁾, fortolkes således, at fordringen fra den bistandssøgende stat betragtes som en lignende fordring fra den medlemsstat, der anmoder om bistand, således at fordringen fra den bistandssøgende medlemsstat får status af en fordring fra den bistandssøgte medlemsstat?
- 2) Omfatter udtrykket »fortrinsstilling« som omhandlet i artikel 10 Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008, og før kodificeringen i artikel 10 i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976, fordringens status som en privilegeret fordring, der har en fortrinsstilling frem for andre fordringer i tilfælde af konkurs, eller for enhver mekanisme, der i tilfælde af konkurs medfører, at fordringen har fortrinsstilling?
- 3) Skal skatteforvaltningens mulighed for på de betingelser, der fastsættes i artikel 334 i programloven af 27. november 2004, at foretage modregning betragtes som en fortrinsstilling i henhold til artikel 10 i ovennævnte direktiver?

⁽¹⁾ EUT L 150, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 73, s. 18. I direktiv 2008/55/EF (fodnote 3) angives, at den oprindelige titel på direktiv 76/308/EØF er ændret ved direktiv 79/1071/EØF (EFT L 331, s. 10), ved direktiv 92/12/EØF (EFT 76, s. 1) og ved direktiv 2001/44/EF (EFT L 175, s. 17).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundessozialgericht (Tyskland) den 16. januar
2019 — ZP mod Bundesagentur für Arbeit**

(Sag C-29/19)

(2019/C 103/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundessozialgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZP

Sagsøgt: Bundesagentur für Arbeit

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) 883/2004 ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 62, stk. 2, i forordning (EF) 883/2004, fortolkes således, at den kompetente institution i bopælsmedlemsstaten i tilfælde af en arbejdstagers arbejdsløshed også skal beregne ydelserne på grundlag af den »lønindtægt«, som den pågældende person »har haft« under sin seneste lønnede beskæftigelse på den pågældende institutions område, når denne lønindtægt i henhold til den for den kompetente institution gældende nationale lovgivning ikke kan benyttes som grundlag for arbejdsløshedsunderstøttelsen, fordi den periode, hvor indtægten blev oppebåret, ikke var tilstrækkeligt lang, og der i stedet skal foretages en fiktiv beregning af ydelserne?
- 2) Skal artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) 883/2004, sammenholdt med artikel 62, stk. 2, i forordning (EF) 883/2004, fortolkes således, at den kompetente institution i bopælsmedlemsstaten i tilfælde af en arbejdstagers arbejdsløshed også skal beregne ydelserne på grundlag af den »lønindtægt«, som den pågældende person »har haft« under sin seneste lønnede beskæftigelse på den pågældende institutions område, når denne lønindtægt i henhold til den for den kompetente institution gældende nationale lovgivning ikke må inddrages i referenceperioden som beregningsgrundlag for ydelserne på grund af manglende rettidig afregning, og der i stedet skal foretages en fiktiv beregning af ydelserne?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 10. januar 2019 —
Diskrimineringsombudsmannen mod Braathens Regional Aviation AB**

(Sag C-30/19)

(2019/C 103/16)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Diskrimineringsombudsmannen

Sagsøgt: Braathens Regional Aviation AB

Præjudicielt spørgsmål

Skal en medlemsstat i en sag om overtrædelse af et forbud, som foreskrives i direktiv 2000/43/EF ⁽¹⁾, hvor den skadelidte kræver erstatning for forskelsbehandling, altid — hvis skadelidte har nedlagt påstand herom — efterprøve, om der er sket forskelsbehandling — og i givet fald fastslå, at det er tilfældet — uanset om den, som beskyldes for at have udøvet forskelsbehandlingen, har eller ikke har tiltrådt, at der er sket forskelsbehandling, for at kravet i artikel 15 om, at der skal findes sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, skal anses for opfyldt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29.6.2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT 2000, L 180, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Liège (Belgien) den 21. januar 2019 — BU mod État belge

(Sag C-35/19)

(2019/C 103/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BU

Sagsøgt: État belge

Præjudicielt spørgsmål

Tilsidesætter artikel 38, stk. 1, fjerde afsnit, i C.I.R./92 artikel 45 ff. (princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed) og artikel 56 ff. (princippet om fri udveksling af tjenesteydelser) i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den kun fritager handicapydelse for skat, hvis disse ydelser udbetales af staten, dvs. af État belge, i henhold til den belgiske lovgivning, og således skaber en forskelsbehandling mellem skatteydere, der bor i Belgien, og som modtager handicapydelse udbetalt af État belge i henhold til belgisk lovgivning, som er skattefri, og skatteydere, der bor i Belgien, og som modtager ydelser som kompensation for et handicap udbetalt af en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, som ikke er skattefri?

Appel iværksat den 25. januar 2019 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 15. november 2018 i sag T-316/14, Kurdistan Workers' Party (PKK) mod Rådet

(Sag C-46/19 P)

(2019/C 103/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og S. Van Overmeire, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Kurdistan Workers' Party (PKK), Europa-Kommissionen samt det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens appellerede dom ophæves.
- Domstolen træffer endelig afgørelse i de spørgsmål, der er genstand for denne appel, og PKK's påstand tages ikke til følge.
- PKK tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med nærværende appelsag og i sag T-316/14.

Anbringender og væsentligste argumenter

Rådet har gjort gældende, at Retten i den appellerede dom har begået følgende fejl:

- Første anbringende: Retten karakteriserede fejlagtigt de omtvistede afgørelser som rene artikel 1, stk. 6-afgørelser.⁽¹⁾
- Andet anbringende: Retten konkluderede fejlagtigt, at amerikanske afgørelser ikke kan danne grundlag for en indledende opførelse på en liste.
- Tredje anbringende: Retten fastslog fejlagtigt, at Rådet havde undladt at forklare, hvorfor det anså de amerikanske afgørelser og kendelsen fra Det Forenede Kongeriges indenrigsminister for at være en afgørelse truffet af en kompetent myndighed som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 931.
- Fjerde anbringende: Retten anvendte fejlagtigt præmis 55 i Domstolens LTTE-dom⁽²⁾ på den foreliggende sag.
- Femte anbringende: Retten anvendte fejlagtigt præmis 71 i Domstolens LTTE-dom på den foreliggende sag.
- Sjette anbringende: Retten anvendte fejlagtigt artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 931 og præmis 55 i LTTE-dommen.
- Syvende anbringende: Retten fastslog fejlagtigt, at Rådet ikke kunne besvare PKK's brev i sit eget brev af 27. marts 2015.

⁽¹⁾ Rådets fælles holdning af 27.12.2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (EFT 2001, L 344, s. 93).

⁽²⁾ Sag C-599/14 P, Rådet mod Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (EU:C:2017:583).

**Appel iværksat den 29. januar 2019 af Credito Fondiario SpA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten
(Ottende Afdeling) den 19. november 2018 i sag T-661/16, Credito Fondiario mod SRB**

(Sag C-69/19 P)

(2019/C 103/19)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Credito Fondiario SpA (ved advokaterne F. Sciaudone, F. Iacovone, S. Frazzani og A. Neri)

Den anden part i appelsagen: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Intervenienter: Den Italienske Republik og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves og sagen hjemvises til Retten.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med appelsagen og sag T-661/16.
- Subsidiært ophæves den appellerede kendelse, for så vidt som Retten pålagde Credito Fondiario at betale de af Den Fælles Afviklingsinstans afholdte omkostninger, og der træffes afgørelse ud fra rimelighedshensyn om omkostningerne afholdt under sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det er appellants opfattelse, at den appellerede kendelse er behæftet med adskillige fejl af såvel retlig som processuel art.

I. Fejlagtig kvalificering af de faktiske omstændigheder. Manglende begrundelse

Det var med urette, at Retten kvalificerede de faktiske omstændigheder på grundlag af retspraksis, hvorefter søgsmålsfristen i tilfælde af manglende offentliggørelse eller forkyndelse løber fra det tidspunkt, hvor den berørte har fået nøjagtigt kendskab til indholdet i og begrundelsen for den omhandlede retsakt, forudsat at den pågældende har anmodet om teksten inden for en rimelig frist.

Retten vurderede navnlig fejlagtigt, at appellanten fik kendskab til to afgørelser truffet af SRB ved to meddelelser fra Banca d'Italia af 3. maj 2016 og 27. maj 2016. Det var endvidere fejlagtigt, at Retten vurderede, at appellanten ikke handlede inden for en rimelig frist med henblik på at komme i besiddelse af de to afgørelser fra SRB. Retten tog ikke behørigt hensyn til den usikre retlige sammenhæng. Retten konstaterede derfor fejlagtigt, at søgsmålet blev anlagt for sent under omstændighederne i den konkrete sag.

II. Fejlagtig fortolkning og anvendelse af retspraksis vedrørende »en rimelig frist«

Rettens vurdering, hvorefter søgsmålet er anlagt for sent, er ligeledes behæftet med en fejlagtig fortolkning (og dermed en fejlagtig anvendelse i det konkrete tilfælde) af retspraksis vedrørende den rimelige varighed af den frist, inden for hvilken den berørte skal handle for at komme i besiddelse af den afgørelse, som den pågældende ønsker at anfægte.

III. Til sidesættelse af appellants ret til forsvar. Til sidesættelse og forkert anvendelse af artikel 126 i Rettens procesreglement

Selv om Retten vedtog flere foranstaltninger med henblik på bevisoptagelse og sagens tilrettelæggelse, opfordrede den ikke parterne til at fremsætte bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt søgsmålet var anlagt rettidigt. Retten behandlede spørgsmålet om den for sene anlæggelse for første gang i kendelsen og baserede sig på dette element ved afvisningen af sagen, uden at parterne, navnlig appellanten, havde fået lejlighed til at fremsætte deres argumenter og drøfte dette punkt.

Retten afsagde desuden kendelsen i medfør af artikel 126 i Rettens procesreglement, selv om det af flere grunde er tydeligt, at den afvisningsgrund, som kendelsen er baseret på, ikke er åbenbar.

Retten til sidesatte dermed appellants ret til forsvar.

IV. Fejlagtig vurdering med hensyn til spørgsmålet om afvisning af påstanden fremsat i medfør af artikel 277 TEUF

Da Retten med urette konstaterede, at annulationssøgsmålet skulle afvises, følger det automatisk heraf, at kendelsen er ulovlig, for så vidt som Retten heri fastslog, at appellants påstand om, at det blev fastslået, at forordning 2015/63 ⁽¹⁾ er ulovlig, måtte afvises. Retten fandt således, at den anden påstand nødvendigvis var accessorisk i forhold til den principale påstand om annulation, og at den omstændighed, at annulationssøgsmålet åbenbart skulle afvises, automatisk medførte, at påstanden om, at det fastslås, at forordning 2015/63 er ulovlig, åbenbart måtte afvises.

V. Fejlagtig vurdering vedrørende afgørelsen om betalingen af sagsomkostningerne. Til sidesættelse og fejlagtig anvendelse af artikel 134 og 135 i Rettens procesreglement

Subsidiært har appellanten anfægtet kendelsen, for så vidt som Retten pålagde appellanten at betale SRB's omkostninger.

Ifølge appellanten burde Retten af rimelighedshensyn have anvendt procesreglementets artikel 135 og fordelt omkostningerne i medfør af procesreglementets artikel 135, stk. 1, eller i givet fald have pålagt SRB at betale i det mindste en del af appellants omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 135, stk. 2.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante -bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44)

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. december 2018 — X mod Staatssecretaris van Financiën, procesdeltagere: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs og Loyens Loeff NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-157/17) ⁽¹⁾

(2019/C 103/20)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 168 af 29.5.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. december 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig, støttet af: Den Franske Republik

(Forenede sager C-76/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/21)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 26.3.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. december 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig, støttet af Den Franske Republik

(Sag C-77/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/22)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 26.3.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. december 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig støttet af Den Franske Republik

(Sag C-79/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/23)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 26.3.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. december 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen, støttet af Kongeriget Belgien og Den Franske Republik

(Sag C-206/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/24)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 28.5.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. december 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-487/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/25)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 17.9.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. december 2018 — Minister for Justice and Equality mod ND (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irland) — Irland)

(Sag C-685/18) ⁽¹⁾

(2019/C 103/26)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 14.1.2019.

RET TEN

Rettens dom af 5. februar 2019 — Mema mod OCVV (Braeburn 78 (11078))

(Sag T-177/16) ⁽¹⁾

(Plantesorter — ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for plantesorten Braeburn 78 (11078) — udpegning af en anden prøvningsmyndighed — omfanget af den undersøgelse, som appelkammeret skal foretage — begrundelsespligt)

(2019/C 103/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mema GmbH L.G. (Terlano, Italien) (ved advokaterne B. Breiting og S. Kirschstein-Freund)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (ved M. Ekvad, F. Mattina, O. Lamberti og U. Braun-Mlodecka, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. december 2015 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden (sag A 001/2015) vedrørende en ansøgning om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse for plantesorten Braeburn 78.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 15. december 2015 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (sag A 001/2015) vedrørende en ansøgning om meddelelse af EF-sortsbeskyttelse for plantesorten Braeburn 78, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EF-Sortsmyndigheden.
- 3) EF-Sortsmyndigheden betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Rettens dom af 7. februar 2019 — Arango Jaramillo m.fl. mod EIB

(Sag T-487/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansatte i EIB — pensioner — ændring i 2008 — forhøjelse af bidrag — efterfølgende lønsedler — ingen bebyrdende akt — afvisning)

(2019/C 103/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Oscar Orlando Arango Jaramillo (Luxembourg, Luxembourg) og 33 øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen (ved advokaterne B. Cortese, C. Cortese og F. Spitaleri)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (først ved C. Gómez de la Cruz, T. Gilliams og G. Nuvoli, derefter ved T. Gilliams, G. Faedo og J. Klein, som befuldmægtigede, bistået af P. E. Partsch)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og på artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand dels om annullation af EIB's »afgørelser«, indeholdt i sagsøgernes lønsedler for februar 2011, om at forhøje deres bidrag til pensionsordningen fra 9 % til 10 %, dels om, at EIB tilpligtes at betale én euro i symbolsk erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgerne angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Oscar Orlando Arango Jaramillo og de øvrige ansatte ved Den Europæiske Investeringsbank (EIB), hvis navne fremgår af bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de af EIB afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 16.7.2011. (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-58/11 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 7. februar 2019 — RK mod Rådet

(Sag T-11/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — vedtægtens artikel 42c — sendt på orlov i tjenestens interesse — ligebehandling — forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — åbenbart urigtigt skøn — ret til kontradiktion — omsorgspligt — ansvar)

(2019/C 103/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RK (først ved advokaterne L. Levi og A. Tymen, derefter ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved A. Troupiotis og J. A. Steele, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Rådets udaterede afgørelse om at sende sagsøgeren på orlov i tjenestens interesse i medfør af artikel 42c i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og, om fornødent, af afgørelsen af 27. september 2017 om afslag på den af sagsøgeren indgivne klage, dels om erstatning af det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) RK bærer 80 % af sine egne omkostninger.

- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler 20 % af de af RK afholdte omkostninger.
- 4) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 95 af 27.3.2017.

Rettens dom af 17. januar 2019 — Proximus mod Rådet

(Sag T-117/17) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — procedure med forhandling — økonomisk mest fordelagtige bud — afvisning af en tilbudsgivers tilbud — den ordregivende myndigheds skønsbeføjelse — lovligheden af en bedømmelsesmetode — princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning)

(2019/C 103/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Proximus SA/NV (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Schutyser)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Jaume og S. Cholakova, som befuldmægtigede, bitsået af advokaterne P. de Bandt, P. Teerlinck og M. Gherghinaru)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse af 23. december 2016 om at tildele en anden tilbudsgiver rammeaftalen for levering af tjenesteydelser inden for IT-sikkerhed [fortrolig].

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Proximus SA/NV betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 15.5.2017.

Rettens dom af 22. januar 2019 — EKETA mod Kommissionen

(Sag T-166/17) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — Sensation-kontrakt indgået i forbindelse med sjette rammeprogram — støtteberettigede omkostninger — debetnote udstedt af Kommissionen med henblik på tilbagesøgning af udbetalte beløb — pålidelighed af timesedler — interessekonflikt)

(2019/C 103/31)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Grækenland) (ved advokaterne V. Christianos og S. Paliou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Katsimerou, O. Verheecke og J. Estrada de Solà, derefter ved A. Katsimerou, A. Kyratsou og O. Verheecke, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

En påstand støttet på artikel 272 TEUF om at det fastslås dels, at den fordring, der fremgår af Kommissionens debetnota nr. 3241615291 af 29. november 2016, hvorefter sagsøgeren skal tilbagebetale et beløb på 197 799,52 EUR til Kommissionen, der hidrører fra en støtte, som sagsøgeren har modtaget i forbindelse med en undersøgelse af det såkaldte Sensation-projekt, er ugrundet for så vidt angår beløbet på 179 101,34 EUR, dels at dette beløb svarer til støtteberettigede omkostninger, som sagsøgeren ikke er forpligtet til at tilbagebetale.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen betaler for det første Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) et beløb på 19 522,57 EUR, svarende til støtteberettigede personaleomkostninger, forhøjet med hermed forbundne indirekte omkostninger og morarenter af dette beløb med en sats på 3,50 %, regnet fra den 12. maj 2017, indtil beløbet er fuldstændigt udbetalt, for det andet morarenter af et beløb på 2 950 EUR med en sats på 3,50 %, beregnet fra den 12. maj 2017 indtil den 28. november 2017, og for det tredje morarenter af et beløb på 8 988,21 EUR med en sats på 3,50 %, beregnet fra den 12. maj 2017, indtil udbetalingen af dette beløb den 2. oktober 2017.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) EKETA bærer sine egne omkostninger og betaler ni tiendedele af Kommissionens omkostninger, idet Kommissionen bærer en tiendedel af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 15.5.2017.

Rettens dom af 22. januar 2019 — EKETA mod Kommissionen

(Sag T-198/17) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — Actibio-kontrakt indgået i forbindelse med det syvende rammeprogram — støtteberettigede omkostninger — debetnota udstedt af sagsøgte til tilbagesøgning af de udbetalte beløb — pålidelighed af timesedler — interessekonflikt)

(2019/C 103/32)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Grækenland) (ved advokaterne V. Christianos og S. Paliou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Katsimerou, A. Kyratsou og O. Verheecke, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om, at det dels fastslås, at den fordring, der fremgår af Kommissionens debetnota nr. 3241615335 af 29. november 2016, ifølge hvilken sagsøgeren skal tilbagebetale et beløb på 38 241 EUR til Kommissionen, der hidrører fra en støtte, som sagsøgeren har modtaget i forbindelse med en undersøgelse om Actibio-projektet, er ugrundet for så vidt angår beløbet på 9 353,56 EUR, dels at dette beløb svarer til støtteberettigede omkostninger, som sagsøgeren ikke er forpligtet til at tilbagebetale.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 15.5.2017.

Rettens dom af 31. januar 2019 — Pear Technologies mod EUIPO — Apple (PEAR)

(Sag T-215/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — EU-figurmærket PEAR — ældre EU-figurmærke der gengiver et æble — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001))

(2019/C 103/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pear Technologies Ltd (Macao, Kina) (ved solicitor J. Coldham og E. Himsworth, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Apple Inc. (Cupertino, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitors J. Olsen og P. Andreottola og barrister G. Tritton)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. januar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 860/2016-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Apple og Pear Technologies.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 18. januar 2017 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 860/2016-5) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Pear Technologies Ltd afholdte omkostninger.
- 3) Apple Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Pear Technologies Ltd afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 168 af 29.5.2017.

Rettens dom af 7. februar 2019 — Swemac Innovation mod EUIPO — SWEMAC Medical Appliances (SWEMAC)(Sag T-287/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket SWEMAC — det ældre nationale selskabsnavn eller firmanavn SWEMAC Medical Appliances AB — relativ registreringshindring — rettighedsfortabelse på grund af passivitet — artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 60, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — risiko for forveksling — artikel 54, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 61, stk. 2, i forordning 2017/1001) — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001) — beviser fremlagt for første gang for Retten]

(2019/C 103/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Swemac Innovation AB (Linköping, Sverige) (ved advokat G. Nygren)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: SWEMAC Medical Appliances AB (Täby, Sverige) (ved advokat P. Jonsell)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 3000/2014-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Swemac Innovation og SWEMAC Medical Appliances.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Swemac Innovation AB betaler sagsomkostningerne, herunder de nødvendige udgifter, som SWEMAC Medical Appliances AB har afholdt i forbindelse med sagen for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 3.7.2017.

Rettens dom af 30. januar 2019 — Stavytskyi mod Rådet(Sag T-290/17) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — begrundelsespligt — ulovlighedsindsigelse — proportionalitetsprincippet — retsgrundlag — åbenbart urigtigt skøn — princippet ne bis in idem)

(2019/C 103/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Edward Stavytskyi (Bruxelles, Belgien) (ved solicitor J. Grayston og advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey og D. Rovetta)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved E. Paasivirta og L. Baumgart, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 34) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, som er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som Edward Stavytskyis navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af Edward Stavytskyi afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 29. januar 2019 — The GB Foods mod EUIPO — Yatecomeré (YATEKOMO)

(Sag T-336/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket YATEKOMO — det nationale figurmærke yatecomeré — formaliteten vedrørende nye beviser, der tilsigter at underbygge nøjagtigheden af en velkendt kendsgerning — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2019/C 103/36)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Spanien) (ved advokaterne M.C. Buganza González og E. Torner Lasalle)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Yatecomeré, SL (Ribadumia, Spanien) (ved advokaterne J.C. Erdozain López, V. Arnaiz Medina og L. Montoya Terán)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. marts 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1506/2016-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Yatecomeré og The GB Foods.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) The GB Foods, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 25.9.2017.

Rettens dom af 6. februar 2019 — TN mod ENISA

(Sag T-461/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansatte — ansættelse — meddelelse om ledig stilling — stilling som kontorchef — opførelse på reservelisten — accept af tilbud om ansættelse — tilbagetrækning af tilbud om ansættelse — ansættelsesvilkår — vandelskrav — artikel 12 i ansættelsesvilkårene — åbenbart urigtigt skøn — behandling af personoplysninger — ret til kontradiktion — ansvar)

(2019/C 103/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TN (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) (ved A. Ryan, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelsen af 25. november 2016, hvorved ENISA tilbagetrak tilbuddet til sagsøgeren om ansættelse i stillingen som chef for afdelingen »Administrative Services«, samt om annullation af afgørelsen af 20. april 2017 om afslag på hans klage, dels om, at ENISA tilpligtes at betale erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt bl.a. som følge af den ulovlige tilbagetrækning af dette tilbud.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) frifindes.
- 2) TN betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Rettens dom af 7. februar 2019 — Duym mod Rådet(Sag T-549/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — udnævnelsesprocedure til en stilling som kontorchef — meddelelse om ledig stilling — afslag på en ansøgning — udnævnelse af en anden ansøger — begrundelsespligt — princippet om god forvaltningsskik — tjenestens interesse — åbenbart urigtigt skøn — princippet om forbud mod forskelsbehandling)

(2019/C 103/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Frederik Duym (Oostende, Belgien) (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen fra den rådgivende udvælgelseskomité, meddelt sagsøgeren ved e-mail af 7. oktober 2016, om afslag på hans ansøgning i forbindelse med proceduren til udvælgelse af chefen for den nederlandske sprogafdeling i Rådets oversættelsestjeneste, samt af den efterfølgende afgørelse fra Rådets ansættelsesmyndighed af 20. december 2016 om at udnævne A til den nævnte stilling.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Frederik Duym bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Rettens dom af 31. januar 2019 — Abdulkarim mod Rådet(Sag T-559/17) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — urigtigt skøn — tidsmæssig tilpasning af virkningerne af en annullation)

(2019/C 103/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater) (ved advokaterne J.-P. Buyle og L. Cloquet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved M. Veiga og I. Pouli, derefter ved I. Pouli og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/917 af 29. maj 2017 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2017, L 139, s. 62), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/907 af 29. maj 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2017, L 139, s. 15), af Rådets afgørelse (FUSP) 2018/778 af 28. maj 2018 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2018, L 131, s. 16), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/774 af 28. maj 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2018, L 131, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2017/917 af 29. maj 2017 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, Rådets afgørelse (FUSP) 2018/778 af 28. maj 2018 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien og forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011, som senest ændret ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/907 af 29. maj 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/774 af 28. maj 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, annulleres, for så vidt som de vedrører Mouhamad Wael Abdulkarim.
- 2) Retsvirkningerne af afgørelse 2017/917 og af afgørelse 2018/778 opretholdes over for Mouhamad Wael Abdulkarim indtil det tidspunkt, hvor appelfristen udløber, eller, såfremt der iværksættes appel inden for denne frist, indtil appellen i givet fald afvises.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af Mouhamad Wael Abdulkarim afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Rettens dom af 6. februar 2019 — Karp mod Parlamentet

(Sag T-580/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — indplacering — vedtægtens artikel 90, stk. 2 — for tidlig indgivelse af klage — den administrative procedure ulovlig — afvisning — retsmidlernes selvstændighed — ikke-forlængelse af en kontrakt som kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner i forbindelse med en barselsorlov — begrundelsespligt — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter — misbrug af rettighed — ret til kontradiktion — ansvar)

(2019/C 103/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kevin Karp (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne N. Lambers og R. Ben Ammar)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved Í. Ní Riagáin Düro og M. Windisch, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Parlamentets afgørelse om at indplacere sagsøgeren i ansættelsesgruppe II, lønklasse 4, løntrin 1, i forbindelse med den kontrakt som kontraktansat, som blev indgået den 12. maj 2016 og udløb den 11. november 2016, dels om erstatning af det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af hnas indplacering og den manglende forlængelse af hans kontrakt.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Kevin Karp betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 412 af 4.12.2017.

Rettens dom af 31. januar 2019 — Thun mod EUIPO (Poisson)

(Sag T-604/17) ⁽¹⁾

(EF-design — registreret EF-design — mangel på ansøgning om fornyelse — slettelse af designet ved udløbet af registreringer — begæring om restitutio in integrum — kumulative betingelser — pligt til at udvise omhu — delegationen af beføjelser — fortabelse af en ret)

(2019/C 103/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Thun SpA (Bolzano, Italien) (ved advokat B. Giordano)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. juni 2017 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 1680/2016-3) vedrørende en begæring om restitutio in integrum.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Thun SpA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 369 af 30.10.2017.

Rettens dom af 7. februar 2019 — Sumol + Compal Marcas mod EUIPO — Jacob (Dr. Jacob's essentials)(Sag T-656/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Dr. Jacob's essentials — det ældre internationale ordmærke COMPAL ESSENCIAL — de ældre nationale og internationale figurmærker FRUTA essencial og Compal FRUTA essencial — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]

(2019/C 103/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugal) (ved advokat A. De Sampaio)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Söder og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ludwig Manfred Jacob (Heidesheim, Tyskland) (ved advokat W. Berlit)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. juli 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2067/2016-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Sumol + Compal Marcas og Ludwig Manfred Jacob.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 11. juli 2017 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2067/2016-5) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Sumol + Compal Marcas, SA afholdte omkostninger.
- 3) Ludwig Manfred Jacob bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 27.11.2017.

Rettens dom af 31. januar 2019 — Alkarim for Trade and Industry mod Rådet(Sag T-667/17) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — urigtigt skøn — tidsmæssig tilpasning af virkningerne af en annulation)

(2019/C 103/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syrien) (ved advokaterne J.-P. Buyle og L. Cloquet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og A. Limonet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2017/1245 af 10. juli 2017 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2017, L 178, s. 13), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/1241 af 10. juli 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2017, L 178, s. 1), af Rådets afgørelse (FUSP) 2018/778 af 28. maj 2018 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2018, L 131, s. 16) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/774 af 28. maj 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2018, L 131, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2017/1245 af 10. juli 2017 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, Rådets afgørelse (FUSP) 2018/778 af 28. maj 2018 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien og forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011, som senest ændret ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/1241 af 10. juli 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/774 af 28. maj 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, annulleres, for så vidt som de vedrører Alkarim for Trade and Industry LLC.
- 2) Retsvirkningerne af gennemførelsesafgørelse 2017/1245 og af afgørelse 2018/778 opretholdes over for Alkarim for Trade and Industry indtil det tidspunkt, hvor appelfristen udløber, eller, såfremt der iværksættes appel inden for denne frist, indtil appellen i givet fald afvises.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af Alkarim for Trade and Industry afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 437 af 18.12.2017.

Rettens dom af 7. februar 2019 — Eglo Leuchten mod EUIPO — Di-Ka (Lampe)

(Sag T-766/17) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en belyningsanordning — ugyldighedsgrund — tidligere design — individuel karakter — informeret bruger — designerens grad af frihed — artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 6/2002)

(2019/C 103/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Østrig) (ved advokat H. Lauf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG (Arnsberg, Tyskland) (ved advokat M.-H. Hoffmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. september 2017 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 738/2016-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Eglo Leuchten og Di-Ka Vertriebs.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Eglo Leuchten GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Rettens dom af 7. februar 2019 — Eglo Leuchten mod EUIPO — Briloner Leuchten (Lampe)

(Sag T-767/17) ⁽¹⁾

**(EU-varemærker — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en belysningsanordning —
ugyldighedsgrund — tidligere design — individuel karakter — informeret bruger — designerens grad af
frihed — artikel 6 i forordning (EF) nr. 6/2002)**

(2019/C 103/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Østrig) (ved advokat H. Lauf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Briloner Leuchten GmbH & Co. KG, tidligere Briloner Leuchten GmbH (Brilon, Tyskland) (ved advokat M.-H. Hoffmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. september 2017 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 746/2016-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Eglo Leuchten og Briloner Leuchten.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Eglo Leuchten GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Rettens dom af 24. januar 2019 — Ilhan mod EUIPO — Time Gate (BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY)(Sag T-785/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket BIG SAM SPORTSWEAR COMPANY — det ældre ordmærke SAM — relativ registreringshindring — rettighedsfortabelse på grund af passivitet — beviser fremlagt for første gang for Retten — artikel 54, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 61, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001) — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]

(2019/C 103/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ercan Ilhan (Istanbul, Turkiet) (ved advokat S. Can)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Time Gate GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokat R. Kunz-Hallstein)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. september 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 974/2016-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Time Gate GmbH og Ercan Ilhan.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Ercan Ilhan betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 29.1.2018.

Rettens dom af 7. februar 2019 — TecAlliance mod EUIPO — Siemens (TecDocPower)(Sag T-789/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket TecDocPower — de ældre EU-ord- og figurmærker TECDOC og TecDoc — relativ registreringshindring — varer og tjenesteydelser af lignende art — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — reel brug af de ældre varemærker — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001)]

(2019/C 103/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: TecAlliance GmbH (Ismaning, Tyskland) (ved advokat P. Engemann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Siemens AG (München, Tyskland) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. september 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2433/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem TecAlliance og Siemens.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) TecAlliance GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 5.2.2018.

Rettens dom af 24. januar 2019 — Brown Street Holdings mod EUIPO — Enesan (FIGHT LIFE)

(Sag T-800/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket FIGHT LIFE — det ældre EU-ordmærke FIGHT FOR LIFE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001)]

(2019/C 103/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Brown Street Holdings Ltd (Auckland, New Zealand) (først ved advokaterne C. Hufnagel, M. Kleespies, J. Clayton-Chen og A. Bender, derefter ved advokaterne M. Kleespies og A. Bender)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Walicka og M. Fischer, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Enesan AG (Zürich, Schweiz)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. september 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 36/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Brown Street Holdings og Enesan.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 26. september 2017 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 36/2017-2) annulleres, for så vidt som den forkaster indsigelsen mod ansøgningen om registrering af det ansøgte varemærke for varerne i klasse 5 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.

2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Brown Street Holdings Ltd afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 5.2.2018.

Rettens dom af 30. januar 2019 — Bekat mod EUIPO — Borbet (ARBET)

(Sag T-79/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket ARBET — det ældre national ordmærke BORBET — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]

(2019/C 103/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Arif Oliver Bekat (Esslingen, Tyskland) (ved advokat P. Kohl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Eberl, D. Hanf og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Borbet GmbH (Hallenberg, Tyskland) (ved advokat J. Krenzel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. december 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1117/2017-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Borbet og M. Bekat.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Arif Oliver Bekat betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 134 af 16.4.2018.

Rettens dom af 5. februar 2019 — Gruppo Armonie mod EUIPO (ARMONIE)

(Sag T-88/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket ARMONIE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 103/50)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italien) (ved advokat G. Medri)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. december 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2063/2017-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet ARMONIE som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Gruppo Armonie SpA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 134 af 16.4.2018.

Rettens dom af 31. januar 2019 — DeepMind Technologies mod EUIPO (STREAMS)**(Sag T-97/18) ⁽¹⁾**

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket STREAMS — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), og stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001 — EUIPO's tidligere praksis]

(2019/C 103/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DeepMind Technologies Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister T. St Quintin og solicitors K. Gilbert og G. Lodge)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved V. Ruzek og D. Walicka, derefter ved V. Ruzek og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. november 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 35/2017-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet STREAMS som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) DeepMind Technologies Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 134 af 16.4.2018.

Rettens dom af 24. januar 2019 — Multifit mod EUIPO (TAKE CARE)**(Sag T-181/18) ⁽¹⁾**

[EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket TAKE CARE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2019/C 103/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Tyskland) (ved advokaterne N. Weber og L. Thiel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Eberl og M. Fischer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. januar 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 845/2017-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet TAKE CARE som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Multifit Tiernahrungs GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 30. januar 2019 — Arezzo Indústria e Comércio mod EUIPO (SCHUTZ)

(Sag T-256/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket SCHUTZ — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2019/C 103/53)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Arezzo Indústria e Comércio, SA (Belo Horizonte, Brasilien) (ved advokaterne A. Sebastião og J.M. Pimenta)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. februar 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 661/2017-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet SCHUTZ som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Arezzo Indústria e Comércio, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 2.7.2018.

Rettens dom af 6. februar 2019 — Marry Me Group mod EUIPO (MARRY ME)

(Sag T-332/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket MARRY ME — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]

(2019/C 103/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Marry Me Group AG (Zug, Schweiz) (ved advokat G. Theado)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Schäfer og D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. marts 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 806/2017-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet MERRY ME som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Merry Me Group AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 259 af 23.7.2018.

Rettens dom af 6. februar 2019 — Marry Me Group mod EUIPO (marry me)

(Sag T-333/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket marry me — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001]

(2019/C 103/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Marry Me Group AG (Zug, Schweiz) (ved advokat G. Theado)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Schäfer og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. marts 2018 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 807/2017-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet marry me som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Marry Me Group AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 259 af 23.7.2018.

Rettens dom af 31. januar 2019 — Geske mod EUIPO (SATISFYERMEN)(Sag T-427/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket SATISFYERMEN — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001 — begrundelsespligt — artikel 94, første punktum, i forordning 2017/1001]

(2019/C 103/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: André Geske (Lübbecke, Tyskland) (ved advokat R. Albrecht)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Sesma Merino og S. Hanne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. maj 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2603/2017-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet SATISFYERMEN som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) André Geske betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 27.8.2018.

Rettens kendelse af 30. januar 2019 — Spliethoff's Bevrachtungskantoor mod Kommissionen(Sag T-149/16) ⁽¹⁾

(Annulatio­nssøgsmål — finansiel bistand i forbindelse med Connecting Europe-faciliteten — transportsektoren for 2014-2020 — litispendens — afvisning)

(2019/C 103/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Spliethoff's Bevrachtungskantoor BV (Amsterdam, Nederlandene) (først ved advokat P. Glazener, derefter ved advokaterne Y. de Vries og D. Coumans og endelig ved advokaterne Y. de Vries og J. de Kok)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og J. Samnadda, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C (2015) 5274 final af 31. juli 2015 om opstilling af en liste med de forslag, der blev udvalgt til at modtage finansiel bistand fra EU i forbindelse med Connecting Europe-faciliteten (CEF) — transportsektoren efter indkaldelser af forslag iværksat den 11. september 2014 baseret på det flerårige arbejdsprogram.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Spliethoff's Bevrachtungskantoor BV og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Rettens kendelse af 29. januar 2019 — L'Huillier mod Gollnisch og Parlamentet**(Sag T-624/16) ⁽¹⁾****(Tredjemandsindsigelse — afslag på en tredjemands anmodning om intervention — afvisning)****(2019/C 103/58)***Processprog: fransk***Parter***Tredjemand:* Guillaume L'Huillier (Etterbeek, Belgien) (ved advokat A. Varaut)*Sagsøger i sagen mellem parterne:* Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Frankrig) (ved advokat B. Bonnefoy Claudet)*Sagsøgte i sagen mellem parterne:* Europa-Parlamentet (ved M. Ecker og L. Vétillard, som befuldmægtigede)**Sagens genstand**

Tredjemandsindsigelse mod dom af 7. marts 2018, Gollnisch mod Parlamentet (T-624/16, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2018:121).

Konklusion

- 1) Tredjemandsindsigelsen afvises.
- 2) Guillaume L'Huillier bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger.
- 3) Bruno Gollnisch bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. januar 2019 — Pilatus Bank mod ECB**(Sag T-687/18)****(Foreløbige forholdsregler — økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — anmodning om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)****(2019/C 103/59)***Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (ved advokaterne O.H. Behrends, M. Kirchner og L. Feddern)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ved E. Yoo, M. Puidokas og A. Karpf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af en retsakt udstedt af Den Europæiske Centralbank, som er indeholdt i skrivelse af 10. september 2018, hvorefter ECB har krævet, at al kommunikation fra sagsøgerens side til ECB skal ske via den person, der udpeges af Maltas myndighed for finansielle tjenesteydelser, eller med denne persons godkendelse.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 14. december 2018 — Aquind mod ACER

(Sag T-735/18)

(2019/C 103/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aquind Ltd (Wallsend, Det Forende Kongerige) (ved solicitors S. Goldberg, E. White og C. Davis)

Sagsøgt: Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgtens klagenævns afgørelse A-001-2018 af 17. oktober 2018 og sagsøgtens afgørelse 05/2018 af 19. juni 2018, som førstnævnte afgørelse stadfæster, annulleres.
- Der træffes afgørelse med hensyn til de væsentligste retlige forhold, som er gjort gældende i stævningen vedrørende i) den omstændighed, at sagsøgte og sagsøgtens klagenævn med urette fandt, at sagsøgeren først skulle anmode om og opnå en afgørelse om grænseoverskridende omkostningsfordeling, før der kunne træffes afgørelse i henhold til artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 ⁽¹⁾ (det fjerde anbringende), og ii) den omstændighed, at sagsøgte og sagsøgtens klagenævn undlod at tage hensyn til, at det juridisk set var umuligt for sagsøgeren at drive den foreslåede samkøringslinje i Frankrig uden en undtagelse (sjette anbringende).
- Der træffes afgørelse med hensyn til hvert enkelt af de anbringender, som er fremsat i stævningen, med henblik på at undgå yderligere uenighed om disse anfægtede forhold, når sagsøgte igen tager stilling til undtagelsesansøgningen.
- ACER tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ni anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte anlagde en forkert fortolkning af artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 714/2009 ved at tillade et politisk skøn i forbindelse med sin vurdering af anmodningen om undtagelse.

Henset til de objektive kriterier i artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 714/2009 bør sagsøgtes skøn begrænses til en undersøgelse af, hvorvidt disse betingelser er opfyldt.

2. Andet anbringende om, at sagsøgte anlagde en forkert fortolkning af forordning nr. 714/2009 ved at antage, at en anmodning om undtagelse kun skal imødekommes som en sidste udvej.

Der er således ikke noget grundlag for at antage, at en undtagelse skal indrømmes som en sidste udvej.

3. Tredje anbringende om, at sagsøgte anlagde et urigtigt skøn med hensyn til bevisbyrden og de beviskrav, der stilles for, at en undtagelse i henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 714/2009 kan indrømmes.

Sagsøgte synes at have fordret et probatio diabolica (umuligt bevis). af sagsøgeren.

4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte anlagde en forkert fortolkning af forholdet mellem artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 714/2009 og artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 ⁽²⁾ og som følge heraf gik ud fra, at der kunne anvendes en grænseoverskridende omkostningsfordelingsprocedure på sagsøgerens samkøringslinje, og undlod at tage hensyn til de problemer, som var forbundet med proceduren.

— Det er formentlig ikke korrekt, at der kun kan indrømmes en undtagelse, efter at det er blevet påvist, at der ikke er nogen regulerende ordning som omhandlet i artikel 12 i forordning (EU) nr. 47/2013 tilgængelig. Ordningen bør være frivillig og bør ikke finde anvendelse, når der er indrømmet en undtagelse.

— Ved den fremgangsmåde, som sagsøgte benyttede, blev der muligvis ikke taget hensyn til de risici, der er forbundet med at anvende en reguleret ordning.

5. Femte anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte det grundlæggende EU-retlige retssikkerhedsprincip og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved at afvise at tage hensyn til tidligere principafgørelser i forbindelse med sin vurdering af, hvordan forordning nr. 714/2009 skulle fortolkes, og ved at benytte en helt anden fremgangsmåde.

— Sagsøgeren bør kunne regne med den reguleringspraksis og de principper, som er blevet fastsat ved Europa-Kommissionens afgørelser med hensyn til vurderingen af undtagelsesansøgninger.

6. Sjette anbringende om, at sagsøgte anvendte artikel 17, stk. 1, litra b), i forordning nr. 714/2009 forkert ved ikke at tage hensyn til de begrænsninger, som i henhold til fransk ret gælder for ikke-RTE-iværksættere af elsamkøringslinjer i Frankrig.

— Eftersom de franske retlige begrænsninger har vist sig at være i overensstemmelse med EU-retten, skulle sagsøgte have taget hensyn til dem, da denne tog stilling til, hvorvidt investeringen skulle foretages uden en undtagelse.

— Der er ikke nogen grænser for, hvilke risikotyper der kan tages hensyn til ved vurderingen af betingelsen i artikel 17, stk. 1, litra b), i forordning nr. 714/2009.

7. Syvende anbringende om, at sagsøgte anvendte artikel 17, stk. 1, litra b), i forordning nr. 714/2009 forkert ved ikke at tage hensyn til, at der var behov for en langsigtet indtægtssikkerhed for at sikre finansiering af sagsøgerens samkøringslinje.

De risici, som er forbundet med projekter, kan hindre, at der gives løfter om den nødvendige finansiering. Der skulle derfor være taget hensyn til risicienes indvirkning på sagsøgerens evne til at sikre finansiering.

8. Ottende anbringende om, at sagsøgte anvendte artikel 17, stk. 1, litra b), i forordning nr. 714/2009 forkert ved ikke at tage hensyn til den samlede indvirkning af de individuelle risici ved sagsøgerens samkøringslinje.

Forholdet mellem den samlede risiko og det samlede udbytte afgør, hvorvidt der vil blive foretaget en investering. Det er derfor ikke tilstrækkeligt at analysere den enkelte risikotype for sig.

9. Niende anbringende om, at sagsøgtes klagenævn ikke foretog en tilstrækkelig grundig undersøgelse af sagsøgtes afgørelse.

Henset til sagsøgtes klagenævns beføjelser og de alvorlige spørgsmål, der skulle tages stilling til, skulle klagenævnet have foretaget en grundigere undersøgelse af sagsøgtes afgørelse.

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13.7.2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15).
⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17.4.2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39).

Sag anlagt den 18. december 2018 — ZZ mod ECB

(Sag T-741/18)

(2019/C 103/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved M. Demetriou, QC, barrister D. Piccinin, samt solicitors E. Poulton, L. Carlisle og R. Molesworth,)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- Annulteration af ECB's afgørelse af 10. oktober 2018 vedrørende sagsøgerens plan om erhvervelse af en kvalificeret andel af bank A (ECB-SSM-2018-LV-2).
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at det ikke er blevet godtgjort, at sagsøgeren manglede gennemsigtighed i hans forhandlinger med de kompetente myndigheder.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at de beviser, som ECB har lagt til grund i den anfægtede afgørelse, ikke beviser og ikke udgør noget egentligt grundlag for ECB's antagelse om, at sagsøgeren ikke var gennemsigtig, således at der kunne rejses tvivl om hans integritet.
2. Andet anbringende om en retlig fejl i forbindelse med, at det blev lagt til grund, at sagsøgerens uskyldige forhandlinger med en tredjepart rejser tvivl om sagsøgerens integritet
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at ECB begik en retlig fejl ved at lægge til grund, at sagsøgerens forhandlinger med en tredjepart rejser tvivl om hans integritet under omstændigheder, hvor ECB accepterer, at sagsøgeren ikke havde noget kendskab til nogen forseelser fra denne tredjeparts side på det pågældende tidspunkt og under omstændigheder, hvor sagsøgeren var et uskyldigt offer for disse forseelser.

Sag anlagt den 30. december 2018 — Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi mod Europa-Kommissionen**(Sag T-763/18)**

(2019/C 103/62)

Processprog: ungarsk

Parter*Sagsøger:* Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Lazarus Kft.) (Békés, Ungarn) (ved advokat L. Szabó)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Principalt: Kommissionens afgørelse SA.29432 — CP 290/2009 — Ungarn — »Støtte til beskæftigelse af handicappede arbejdstagere, som angiveligt er ulovlig, idet reglerne er diskriminerende« af 20. juli 2011 (herefter »den principalt anfægtede afgørelse«) annulleres.
- Subsidiært: Kommissionens afgørelse SA.45498 (FC/2016) — »OPS Újpest-lift Kft.'s klage vedrørende statsstøtte, som virksomheder, der ansætter handicappede arbejdstagere, fik tildelt i årene 2006-2012« af 25. januar 2017 (herefter »den subsidiært anfægtede afgørelse«) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ét anbringende for hver påstand.

1. Anbringendet vedrørende den principale påstand: retlig fejl og urigtigt skøn med hensyn til det foreliggende bevis

De ungarske myndigheder overtrådte artikel 107 TEUF, stk. 1, ved at yde ulovlig statsstøtte til 21 virksomheder, som var sagsøgerens konkurrenter. Støtten var ikke alene rettet mod meromkostningerne ved beskæftigelse af handicappede arbejdstagere, men finansierede de støttemodtagende virksomheders almindelige omkostninger og fordrejede derved konkurrencen. I den principalt anfægtede afgørelse anførte Kommissionen, at det støttebeløb, som samlet set var tildelt virksomhederne, ikke oversteg det samlede støttebeløb, som skal tildeles i henhold til artikel 41 og 42 i den generelle gruppefritagelsesforordning ⁽¹⁾, hvorfor den omtvistede støtte i princippet er forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, TEUF. Den principalt anfægtede afgørelse behandler ikke de skadelige virkninger, som de nationale foranstaltninger, hvorved støtten blev tildelt, havde for sagsøgeren, og dermed tilsidesætter den de proceduremæssige rettigheder, som tilkommer sagsøgeren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF.

2. Anbringendet vedrørende den subsidiære påstand: retlig fejl og åbenbar urigtig gengivelse af det foreliggende bevis

Kommissionen begik en retlig fejl og foretog en åbenbar urigtig gengivelse af det pågældende bevis ved at i den subsidiært anfægtede afgørelse at fastslå, at OPS Újpest-lift Kft.'s klage ikke indeholder nogen nye retlige eller faktiske elementer, som kan begrunde en ændring af Kommissionens vurdering af sag SA.29432 — CP 290/2009. Den subsidiært anfægtede afgørelse behandler ikke de skadelige virkninger, som de nationale foranstaltninger, hvorved støtten blev tildelt, havde for sagsøgeren, og dermed tilsidesætter den de proceduremæssige rettigheder, som tilkommer sagsøgeren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6.8.2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til [...] artikel [107 TEUF] og [108 TEUF] (EUT 2008, L 214, s. 3).

Sag anlagt den 8. januar 2019 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-13/19)

(2019/C 103/63)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og O. Serdula, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet den ikke efter Den Tjekkiske Republiks tilrådighedsstillelse med forbehold af i alt 40 482 255 CZK i traditionelle egne indtægter har indledt en traktatbrudsprocedure mod Den Tjekkiske Republik med påstand om, at denne har tilsidesat sine forpligtelser i forbindelse hermed eller har tilbagebetalt det omtvistede beløb.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende.

Den Tjekkiske Republik er af den opfattelse, at Europa-Kommissionens forpligtelse til at træffe ovenstående foranstaltninger følger af princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, sammenholdt med retten til en effektiv domstolsbeskyttelse i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Eftersom det i henhold Domstolens praksis ⁽¹⁾ alene er Domstolen, som i traktatbrudssager autoritativt kan træffe afgørelse i en tvist mellem en medlemsstat og Europa-Kommissionen vedrørende traditionelle egne indtægter, skal Europa-Kommissionen, efter at der er foretaget en sådan betaling med forbehold, enten straks indlede et sådant søgsmål eller tilbagebetale det pågældende beløb, såfremt den ikke finder grundlag for at indlede et sådant søgsmål.

Den Tjekkiske Republik betalte under forbehold det omhandlede beløb til Europa-Kommissionens konto tilbage i 2015. Europa-Kommissionen har imidlertid hverken indledt en traktatbrudsprocedure i den foreliggende sag eller tilbagebetalt det beløb, der med forbehold er betalt til den, selv om Den Tjekkiske Republik formelt har anmodet den om at gøre dette. Den Tjekkiske Republik er derfor af den opfattelse, at betingelserne for at fastslå, at Kommissionen har forholdt sig passiv, er opfyldt.

⁽¹⁾ Jf. dom af 25.10.2017, Slovakiet mod Kommissionen (C-593/15 P og C-594/15 P, EU:C:2017:800), og af 25.10.2017, Rumænien mod Kommissionen (C-599/15 P, EU:C:2017:801).

Sag anlagt den 11. januar 2019 — AD mod ECHA**(Sag T-25/19)**

(2019/C 103/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AD (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- Annulation af sagsøgtets afgørelse af 28. marts 2018 om ikke at forlænge sagsøgerens ansættelseskontrakt med ECHA.
- Annulation af ECHA's meddelelse om ledig stilling offentliggjort den 9. marts 2018 med henblik på besættelse af en kontraktansat FG II-stilling, for så vidt som der er tale om en stilling med arbejdsopgaver, der er identiske med de arbejdsopgaver, som sagsøgeren udførte i henhold til hendes kontrakt som midlertidigt ansat.
- Om fornødent annulation af sagsøgtets afgørelse af 1. oktober 2018, meddelt til sagsøgeren den 2. oktober 2018, om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen om ikke-forlængelse.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for det af sagsøgeren lide økonomiske og ikke-økonomiske tab.
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af ECHA's »Work instructions« vedrørende proceduren for forlængelse eller ikke-forlængelse af kontrakter og af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
 2. Andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten.
 3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar og navnlig af retten til at blive hørt.
 4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten.
 5. Femte anbringende om, at ECHA's begrundelse for ikke at forlænge ansættelseskontrakten er åbenbart forkert og viser, at der foreligger magtmisbrug.
-

Sag anlagt den 15. januar 2019 — AF mod FRA**(Sag T-31/19)**

(2019/C 103/65)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* AF (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af sagsøgtets afgørelse af 9. maj 2018 om udfærdigelse af en liste over de midlertidigt ansatte, som foreslås med henblik på omklassificeringen 2017, idet sagsøgeren ikke var opført på denne liste.
- Om fornødent ligeledes annullation af FRA's afgørelse, modtaget af sagsøgeren den 5. oktober 2018, om afslag på sagsøgerens klage over den nævnte afgørelse fra FRA.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for det økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt.
- FRA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 54 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, samt af artikel 30 i bilag XIII til vedtægten og af artikel 3 i afgørelse nr. 2016/01 truffet af FRA's direktion om fastsættelse af almindelige gennemførelsesbestemmelser til ansættelsesvilkårenes artikel 54.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til god forvaltning, jf. artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 17. januar 2019 — Harrington Padrón mod Rådet**(Sag T-32/19)**

(2019/C 103/66)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Katherine Nayarith Harrington Padrón (Caracas, Venezuela) (ved advokaterne L. Giuliano og F. Di Gianni)*Sagsøgt:* Rådet for den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1656 af 6. november 2018 ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1653 af 6. november 2018 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som bestemmelserne heri vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende om, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn, idet det fastslog, at hendes navn skulle opretholdes på de lister, der fremgår af bilag I til Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2074 af 13. november 2017 ⁽³⁾ og bilag IV til Rådets forordning (EU) 2017/2063 af 13. november 2017 ⁽⁴⁾, uagtet at hun ikke længere er vicesstatsadvokat og ikke har forbindelse til de venezuelanske regulerende myndigheder.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1656 af 6.11.2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela (EUT L 276 af 7.11.2018, s. 10).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1653 af 6.11.2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/2063 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela (EUT L 276 af 7.11.2018, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2074 af 13.11.2017 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela (EUT L 295 af 14.11.2017, s. 60).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) 2017/2063 af 13.11.2017 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela (EUT L 295 af 14.11.2017, s. 21).

Sag anlagt den 21. januar 2019 — Portugal mod Kommissionen**(Sag T-38/19)**

(2019/C 103/67)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão og J. Saraiva de Almeida, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2018) 7424 af 16. november 2018, som blev meddelt den 19. november 2018, om udelukkelse fra finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den fra EU-finansiering udelukker et beløb på 8 703 417,29 EUR vedrørende udgifter anmeldt af Den Portugisiske Republik i forbindelse med krydsoverensstemmelse for regnskabsårene 2014-2016.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at det var en retlig fejl at konkludere, at den portugisiske ordning er for lempelig — tilsidesættelse af artikel 24 i forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽²⁾ og tilsidesættelse af artikel 54, stk. 1, litra c), andet afsnit, og artikel 71 i forordning (EF) nr. 1122/2009 ⁽³⁾.

2. Andet anbringende:

- »Beregning af den finansielle justering« — Kommissionen begik en retlig fejl og tilsidesatte princippet om en berettiget forventning, proportionalitetsprincippet og artikel 52 i forordning (EU) nr. 1306/2013.
- Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Subsidiært anbringende:

- Gennemsnitlig sanktion og teknisk unøjagtighed ved selve Kommissionens dokument C(2015) 3675 (bilag A.5) — retlig fejl og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

- (¹) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1841 af 16.11.2018 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2018) 7424) (EUT 2018 L 298, s. 34).
- (²) Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19.1.2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT 2009 L 30, s. 16).
- (³) Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30.11.2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugere, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin (EUT 2009 L 316, s. 65).

Sag anlagt den 24. januar 2019 — WV mod EEAS

(Sag T-43/19)

(2019/C 103/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: WV (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS)

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen om afslag på ansøgningen om erstatning truffet af ansættelsesmyndigheden den 28. marts 2018 og, om fornødent, af afgørelsen om afslag på klagen af 26. juni 2018 og vedtaget den 26. oktober 2018.
- Følgelig gives sagsøgeren medhold i ansøgningen om erstatning, således som fremsat af sagsøgeren i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1, og beskrevet i skrivelsen af 29. november 2017, og sagsøgeren indrømmes og tildeles en erstatning fra EEAS, som, med forbehold for en forhøjelse under sagen, opgøres til 690 000 EUR, idet beløbet er opgjort efter ret og billighed, for økonomisk og ikke-økonomisk tab og skade på sagsøgerens faglige og professionelle omdømme, idet beløbet er opgjort pr. 31. januar 2019, og med forbehold for en forhøjelse under sagen, og med forbehold for krav om en erstatning for fremtidigt indtægsttab som følge af, at sagsøgeren muligvis forlader institutionerne.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 134 i procesreglementet for Den Europæiske Unions Rets.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et enkelt anbringende om tilsidesættelse af bl.a. artikel 12, artikel 12a, artikel 22b, artikel 24, artikel 25 og artikel 26 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), af artikel 1 og artikel 2 i bilag IX til vedtægten, og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 2001, L 8, s. 1).

Sagsøgeren har ligeledes, i henhold til anbringendet, dels påberåbt sig tilsidesættelse af bl.a. artikel 41, artikel 47 og artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og tilsidesættelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, af retten til forsvar og af kontradiktionsprincippet samt af artikel 296 TEUF.

Dels er sagsøgeren af den opfattelse, at administrationen har begået retsmisbrug og procedurefordrejning, samt åbenbart har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om processuel ligestilling. Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse behæftet med en tilsidesættelse af det princip, som pålægger administrationen kun at træffe afgørelse på grundlag af lovligt uanfægtelige grunde, dvs. grunde, som er relevante og ikke er behæftet med nogen retlig eller faktisk fejl, samt med en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, af bistandspligten og af omsorgspligten, af princippet om en rimelig frist og af princippet om god forvaltning.

Den anfægtede afgørelse er herefter baseret på en bedømmelse, som er partisk, afsporet og tendentøs for så vidt angår de faktiske omstændigheder og de anvendelige retsregler.

Sagsøgeren har nærmere bestemt gjort gældende, at der utvivlsomt består en årsagsforbindelse mellem de af ansættelsesmyndigheden begåede fejl og de forvoldte tab, eftersom denne ansvarspådragende adfærd har forvoldt alvorlig skade på sagsøgerens faglige, psykiske og økonomiske integritet. De begåede fejl skæmmes eller endog tilintetgør nemlig sagsøgerens omdømme i forhold til hans interne og eksterne modparter og forvolder ham et reelt tab af mulighed for faglig udvikling ved følgelig at placere ham i en situation af afmagt, som er årsagen til en angst og/eller en permanent bekymring og usikkerhed hvad angår fremtiden.

Sag anlagt den 23. januar 2019 — Dansk Erhverv mod Kommissionen

(Sag T-47/19)

(2019/C 103/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dansk Erhverv (København, Danmark) (ved advokat T. Mygind)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse C(2018) 6315 final af 4. oktober 2018 i statsstøttesag SA.44865 (2016/FC) — Tyskland — påstået statsstøtte til grænsenære nordtyske drikkevarerforhandlere, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ét anbringende, hvormed det gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens processuelle rettigheder som en interesseret part efter artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 4, stk. 4, artikel 12, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, i procedureforordningen ⁽¹⁾ ved at undlade at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, der er fastsat i artikel 108, stk. 2, TEUF, til trods for de alvorlige vanskeligheder ved vurderingen af de statsstøttespørgsmål, der er angivet i klagen, og som vedrører den administrative praksis angående »eksporterklæringer« og navnlig fritagelsen af grænsebutikkerne for forpligtelsen til at opkræve et pant og derved betale moms af pantet, såvel som en fritagelse for bøder for tilsidesættelser af pantopkrævningsforpligtelserne efter den tyske ordning for pant på drikkevarer i dåser. Kommissionen begik derfor retlige fejl og foretog åbenbart urigtige vurderinger af de faktiske omstændigheder, for det første med hensyn til foreneligheden af praksissen angående »eksporterklæringer« med Tysklands forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, TEUF, emballagedirektivet ⁽²⁾ og princippet om, at forureneren betaler, samt med de pantopkrævningskrav, der følger af de gældende tyske emballageregler. For det andet foretog Kommissionen en fejlagtig bedømmelse af statsstøttevirkningerne af Tysklands undladelse af at opkræve momsindtægter som et resultat af praksissen angående »eksporterklæringer«.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30.5.2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 141).

Sag anlagt den 28. januar 2019 — smart things solutions mod EUIPO — Samsung Electronics (smart:) things)

(Sag T-48/19)

(2019/C 103/70)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: smart things solutions GmbH (Seefeld, Tyskland) (ved advokat R. Dissmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Samsung Electronics GmbH (Schwalbach am Taunus, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: smart things solutions GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket smart:)things i farverne sort og grøn — EU-varemærke nr. 10 914 836

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. november 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 835/2018-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. januar 2019 — View mod EUIPO (CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS)**(Sag T-49/19)**

(2019/C 103/71)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* View, Inc. (Milpitas, Delaware, De Forenede Stater) (ved barrister G. Tritton)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO**

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket CREATE DELIGHTFUL HUMAN ENVIRONMENTS — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret nr. 1 381 213

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. november 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1625/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. januar 2019 — Casual Dreams mod EUIPO — López Fernández (Dayaday)**(Sag T-50/19)**

(2019/C 103/72)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* Casual Dreams, SLU (Manresa, Spanien) (ved advokat A. Tarí Lázaro)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Miguel Ángel López Fernández (Fuensalida, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Miguel Ángel López Fernández

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket Dayaday — registreringsansøgning nr. 13 243 563

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. november 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2097/2018-5)

Påstande

- Afgørelse truffet den 27. november 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO i sag R 2097/2018-5, hvorved appelkammeret delvist forkastede klagen over afgørelse nr. B 2 469 545 truffet den 17. december 2015 af indsigelsesafdelingen ved EUIPO, annulleres delvist.
- Den anfægtede afgørelse annulleres delvist på grundlag af EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 5, for så vidt som den stadfæstede afvisningen af indsigelsen for varerne i klasse 9, 16 og 24.
- EU-varemærkeregistreringsansøgning nr. 13 243 563 indgivet af Miguel Ángel López Fernández afslås for følgende varer:

klasse 9: »optiske forstærkere; optikervarer; optiske apparater og instrumenter; optisk glas; udskiftelige linser; antireflekslinser; plasticlinser; oftalmologiske linser; optiske linser; objektiver; solbriller; korrigerende briller og kontaktlinser; etuier til solbriller; korrektionsglas; oftalmiske linser af glas; brillestel og solbrillestel; kæder til solbriller; solbriller, der kan klipses på; snore til solbriller; glas til solbriller; optiske linser til solbriller; stel til solbriller; receptpligtige briller; kæder til briller; snore til lorgnetter; brilleglas; optiske briller; holdere til kontaktlinser; æsker tilpasset til kontaktlinser; etuier til briller; etuier til linser; beholdere til kontaktlinser; briller; læsebriller; børnebriller; polariseringsbriller; stel til lorgnetter; umonterede brillestel; stænger til briller; skærme til briller; holdere til briller; briller; lorgnetter; korrigerende briller og kontaktlinser; holdere til briller; snebriller; briller til cyklister; stel til lorgnetter; kæder til briller; sportsbriller; etuier til briller; stel til solbriller; snebriller; svømmebriller; sportsbriller; sportsbriller«

klasse 16: »klæbemidler til kontor- eller husholdningsbrug; kunstværker og statuetter af papir og pap samt arkitektmodeller; kontorartikler; pengeholdere; klæbemidler til kontorartikler; papirsække og papirposer; aftalekalendere; kataloger; omslag til kalendere af læder; trykte reklamer og annoncer; fotografiholdere; udstyr til trykning og bogbinding; udstyr til skrivning og stempling; undervisningsudstyr; brevåbnere [kontorartikler]; lommekalendere; brevbakker til skrivebordsbrug; papirhandlervarer (skriveredskaber og papirvarer); kontorudstyr; skrivematerialer; papirhandlervarer til skrivning; papirhandlervarer til kontorbrug; skolerekvisitter [papirvarer]; bogstøtter; pennebakter«

klasse 24: »vævede stoffer; gardiner; møbelovertræk; husholdningstekstiler; tekstilvarer til hjemmet fremstillet af ikke-vævede tekstilmateriale; linned; vægtæpper; boligtekstiler; ikke-vævede tekstilvarer; indlægssstoffer fremstillet af ikke-vævede tekstiler; hattefor af tekstilmateriale [metervarer]; forstoffer af tekstilmateriale; lommetørklæder af tekstilmateriale; stofservietter; tekstilvarer, der ikke er indeholdt i andre klasser; lommetørklæder; tekstilvarer af linned; tekstiler af flannel; tekstiler til møbler; vaskeklude; håndklæder [tekstil] til køkkenbrug; tekstiler, der ikke er indeholdt i andre klasser; vlieseline; fleece fremstillet af polypropylen; fleece fremstillet af polyester; forstof til beklædningsgenstande; foulard [tyndt tekstilmateriale af silke og evt. bomuld]; tekstilmetervarer af bomuld; syntetiske tekstilmetervarer; tekstilmetervarer; kanvas; materialer til bløde møbler; materialer til fremstilling af beklædningsgenstande; habitmaterialer [tekstil]; tekstilvarer til brug ved fremstilling af beklædningsgenstande; tekstilstoffer til fremstilling af tekstilvarer til hjemmet; tekstilstoffer til anvendelse ved fremstilling af sportsbeklædning; tekstilstoffer til fremstilling af beklædningsgenstande; stoffer til fremstilling af punge; stoffer, der er skindimitation; tekstiler til fremstilling af ydertøj til damer; denim (vævede stoffer); tekstiler til bandagistartikler; vandtætte stoffer til brug ved fremstilling af bukser; vandtætte stoffer til brug ved fremstilling af jakker; vandtætte stoffer til brug ved fremstilling af hatte; vandtætte stoffer til brug ved fremstilling af handsker; tekstiler til anvendelse som for i beklædningsgenstande; tekstilstoffer til beklædning; overtrukne tekstiler til anvendelse ved fremstilling af lædervarer; overtrukne tekstiler til anvendelse ved fremstilling af regntøj; vævede stoffer i form af læderimitationer; vandtætte, vævede stoffer, der er gennemtrængelige over for fugt; metervarer af tekstil til fremstilling af håndklæder«.

- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 29. januar 2019 — Laboratorios Ern mod EUIPO — SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret (apiheal)

(Sag T-51/19)

(2019/C 103/73)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat S. Correa Rodríguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Tyrkiet)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket apiheal — registreringsansøgning nr. 14 411 557

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. november 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1725/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres hvad angår den delvise godtagelse af følgende varer: »parfumerivarer; kosmetiske præparater; parfumevarer; desodoriseringsmidler (til personlig brug eller til dyr); sæber; urter til karbade (ikke til medicinske formål); tandplejemidler, tandplejemidler, pudsemidler til tandproteser, præparater til blegning af tænder, mundskyl, ikke til medicinske formål«, i klasse 3 og »præparater til udryddelse af skadedyr; fungicider, herbicider« i klasse 5.
- EU-varemærkeansøgning nr. 14 411 557, apiheal, afslås med hensyn til de nævnte varer: »parfumerivarer; kosmetiske præparater; parfumevarer; desodoriseringsmidler (til personlig brug eller til dyr); sæber; urter til karbade (ikke til medicinske formål); tandplejemidler, tandplejemidler, pudsemidler til tandproteser, præparater til blegning af tænder, mundskyl, ikke til medicinske formål«, i klasse 3 og »præparater til udryddelse af skadedyr; fungicider, herbicider« i klasse 5.
- EUIPO og — i påkommende tilfælde — SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

**Sag anlagt den 31. januar 2019 — SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret mod EUIPO —
Laboratorios Ern (apiheal)**

(Sag T-53/19)

(2019/C 103/74)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokat M. López Camba)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: SBS Bilimsel Bio Çözümler Sanayi Ve Ticaret AŞ

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket apiheal — registreringsansøgning nr. 14 411 557

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. november 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1725/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som der herved nægtes registrering for varer i klasse 30 og 5 (punkt 1 og 3 i nævnte afgørelses dispositive del).
- EUIPO og Laboratorios Ern, SA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Rettens kendelse af 31. januar 2019 — PO m.fl. mod SEAE**(Sag T-56/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 103/75)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

Rettens kendelse af 31. januar 2019 — PO mod EEAS**(Sag T-479/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 103/76)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Rettens kendelse af 31. januar 2019 — PP m.fl. mod SEAE**(Sag T-727/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 103/77)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Rettens kendelse af 31. januar 2019 — VJ mod EEAS**(Sag T-180/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 103/78)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens kendelse af 31. januar 2019 — PO mod SEAE**(Sag T-494/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 103/79)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 22.10.2018.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA